

ALBERT
SCHWEITZER
GROEP

WOERDEN

10
JAAR

3 APRIL 1976

HET BEGIN.

Berichtgeving in de Woerdense Courant van 29-12-1965:

Een nieuwe padvindersgroep in Woerden?

Sinds enige tijd bestaan er plannen om in Woerden tot oprichting van een padvindersgroep te komen. De anderen onder U zullen zich nog wel herinneren dat er vroeger een groep geweest is. Door omstandigheden werd de groep voor een vijftiental jaren geleden opgeheven. Sinds die tijd is er veel veranderd in de opzet en in de beleving van de padvindersbeweging. Zo is bijvoorbeeld het padvindersuniform gewijzigd: de hoed moest wijken voor de barok, terwijl de honte kroek alleen 's zomers nog gedragen wordt. Wat de aktiviteiten betreft: deze zijn aangepast aan de wijze van de moderne levenswijze. Zo kreeg de sport een belangrijke plaats, en het clubhuis werd meer een hobbycentrum. Reeds verscheidene Woerdenaren hebben van hun belangstelling, om tot de oprichting van een padvindersgroep te komen, blijde gegeven. Om alvast te beginnen wordt overwogen om in het voorjaar te starten met een welpengroep (8-11 1/2 jaar). Zoals begrijpelijk is zijn hier jonge mensen voor nodig die geïnteresseerd zijn in jeugdwerk. Om alvast een indruk te krijgen van de bestaande belangstelling worden ouders van kinderen met een leeftijd van 8-10 jaar verzocht nu reeds spontaan op te nemen met de Heer J. Bukker, Brunuslaan 36, Tel: 3925. Ook degenen die geïnteresseerd zijn in dit jeugdwerk of verdere inlichtingen wensen kunnen zich wenden tot bovengenoemd adres.

Juni 1966:

Leiders verkennergroep Albert Schweitzer officieel geïnstalleerd

WOERDEN — Het spel van verkennen kan sinds donderdagavond in Woerden officieel worden gespeeld. De Albert Schweitzergroep is officieel opgenomen in de Nederlandse Padvinderebeweging. In het bijzijn van de plaatselijke commissie en een aantal ouders, werden in de Pius X-school de leiders van de nieuwe groep door de districtsleiding geïnstalleerd.

Voor deze officiële start waren de districtscommandant dr. Schneider, z'n assistent, hopman Van Krimpen en de akela Van Dorp naar Woerden gekomen.

Voor het front van de groep hield de districtscommandant een korte toespraak, waarin hij zijn vreugde uitte, dat ook in Woerden weer een groep van de padvindere is gestart. Naast zijn vreugde vond dr. Schneider het vooral van groot belang dat er mensen zijn gevonden, die bereid zijn aan het spel van verkennen leiding te geven. De padvindere en welpen bracht hij onder het oog, dat zij hard en veel moeten werken om van hun groep een goede groep te maken. Daarna installeerde hij hopman Landman als de plaatselijke groepsleider.

De assistent-districtscommandant installeerde vervolgens hopman Oude Wesseling en vaandrig Verhoeven, waarna ten slotte akela Van Dorp en akela Oude Wesseling installeerde.

Dr. Schneider bood de groep een vlag aan, terwijl akela Van Dorp de Woerdense jongens verraste met een prachtige totem.

Na de installatie vertelde de districtscommandant nog het een en ander over het spel van verkennen en sprak de hoop uit, dat de Albert Schweitzergroep in het district Utrecht een goede plaats in zal gaan nemen. Ten slotte gaf hij een inzicht van het werk en de taak van de plaatselijke commissie.

Installatie van de leiding

van de nieuwe Albert-Schweitzergroep.

(helaas geen foto's aanwezig).

20 Augustus 1966:

Het eerste kleine kamp!

Een week-end naar Austerlitz.

Op fiets: Hans Neckerend
2^e van links: Tom-
Pellegrom,
6^e van rechts: Johan van
Wijk.

Vertrek vanaf het

Hoofd-kwartier (Utrechtse Str.w.)

Uitgeleide gedaan

door de ouders.

Bepakt, vol goede moed en spontief,

Daar gaan ze: heel simpel

met de fiets,

Op naar het allereerste kamp,
Toendertijd vond men dat geen ramp.

Nu gaat het er heel anders aan toe,

Men rijdt nu in een auto,

anders wordt men zo moe!

Al wat verboden is

dat doen ze graag,

Voor de leiding soms

een ware plaag,

Het is wel leuk,

dat knoeien en plassen,

Maar aan de pomp

mag men zich niet wassen!

In een kamp is altijd
wel wat te doen.

Ieder doet mee, al is 't
maar voor 't faksoen.

Houk sprokkelen om
een vuurtje te stoken,

Om daarna een lekkere
pot te kokken.

21 augustus 1966:

Een goed begin is 't halve werk!

Leuker eten, met zes man stark!

Slaapzakken dienen goed te worden gevlucht,

al gaat 't wel eens gepaard met een diepe rust!

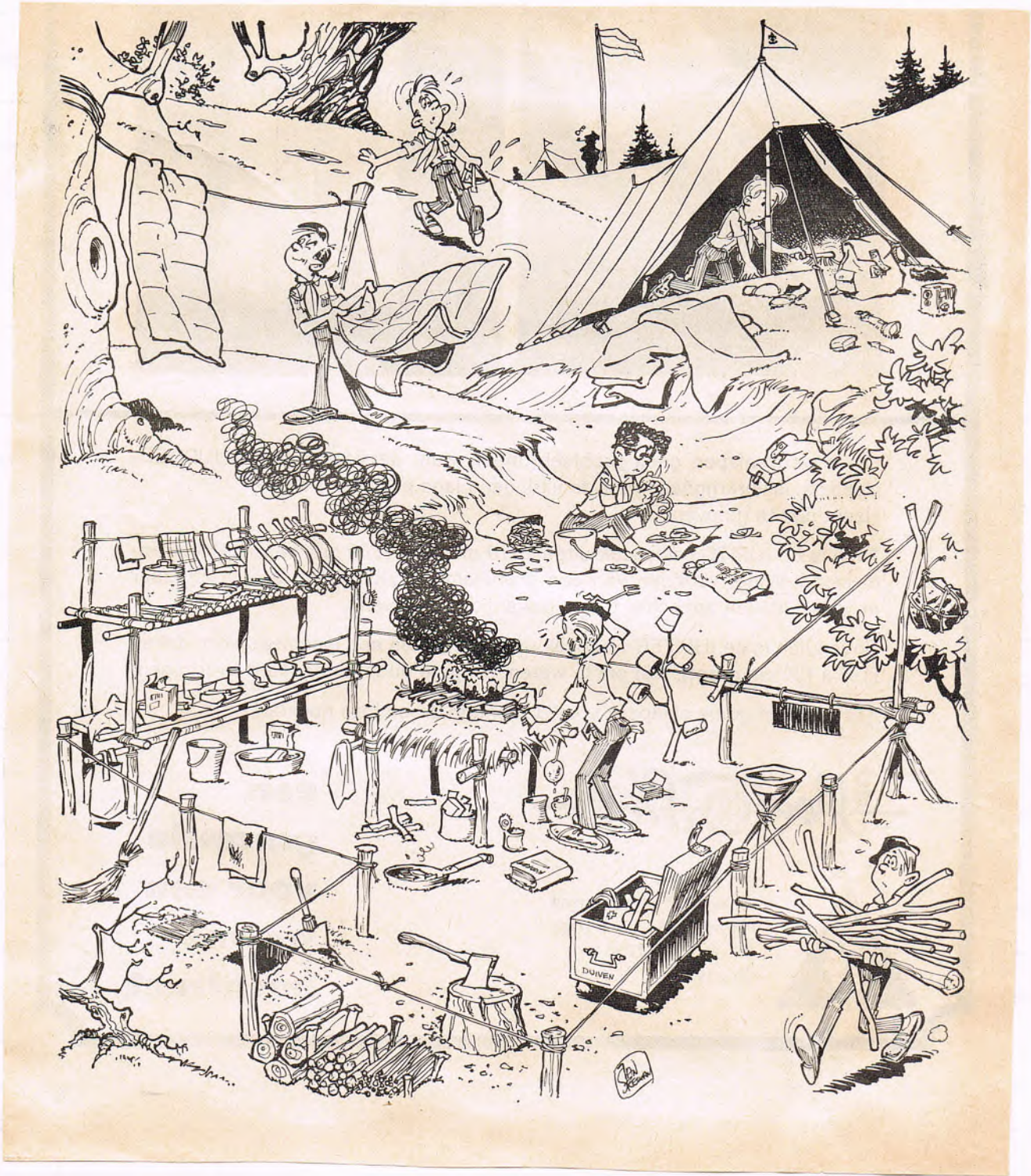
Voor het Raakst nog een appel,

En dan gelooft de troep het wel.

Het eerste kamp dat ik erop,

Maan het moek gereggt: het was géén flop!

Ga d'z maar aan staan !!!

2 November 1966:

De eerste Ouderavond!

Om een ouderavond

te organiseren,

Moest men toen

nog heel wat leren!

Het doet allemaal

wat rommelig aan,

Maar hoe meer men 't doet,

des te beter zal 't gaan!

Bij de verkennrij hield

men van veranderingen

Daarom begon men

maar met zingen.

Dat het ernst was kun

je wel zien aan de

loppen,

Want als ze begonnen,

konden ze niet meer

stoppen!

December 1966:

De eerste Kerststakke!!

Padvinderij verkoopt kerststukjes

WOERDEN. — Het is al weer drie en een half jaar geleden dat enkele Woerdenaren de hoofden bij elkaar staken en besloten een padvindergroep in het leven te roepen. In mei 1966 gelukte dit en werd de „Albert Schweitzer“-groep van de Nederlandse Padvindere opgericht. Weldra bleek dat hier in een behoefte werd voorzien, want binnen enkele maanden telde de groep al circa 30 leden. Sindsdien heeft de Albert Schweitzer-groep zich zeer voorspoedig ontwikkeld, vooral toen een min of meer permanent Hoofdkwartier in de boerderij „Houttuin Sluipwijk“ aan de Linschoterweg kon worden betrokken. Op dit moment telt de groep 2 welpen-horde's van ieder 25 jongens (8 t/m 11 jaar) en een verkenners-troep van 27 jongens (12 t/m 18 jaar).

Het spreekt vanzelf, dat wil dit type jeugdwerk op de juiste wijze worden aangepakt daar veel materiaal voor nodig is. Met name bij het spel van belang en een essentieel onderdeel belang en een essentieel onderdeel van de vorming van de jonge man. Dit spel beoogt immers zijn leiders- en organisatorische capaciteiten te ontwikkelen, hem te leren op eigen benen te staan en hem bij te brengen dat hij als vrij mens ook een verantwoordelijkheid draagt jegens de maatschappij waarin hij leeft. Voor de aanschaf van dit materiaal, zoals bijvoorbeeld tenten, kookgerei e.d. heeft de groepcommissie (het bestuur) in de afgelopen jaren diverse acties op touw gezet.

Zo zal op zaterdag 20 december a.s. weer een huis-aan-huis-verkoop van kerststukjes worden georganiseerd. Het spreekt vanzelf dat deze stukjes (f 2 en f 3) ook telefonisch kunnen worden besteld namelijk bij mevr. van Eijken, Rijnstraat 42, tel. 3901 en mevr. Budelman, Campinstraat 7, tel. 3769 in Woerden.

Een van de grootste problemen van elke padvindere-groep is wel het verkrijgen van leiders en leidsters, die deze tak van het jeugdwerk met veel animo willen steunen met hun persoonlijke inzet. Wij maken van de gelegenheid gebruik om een ieder die hier iets voor voelt of iemand weet die hier iets voor zou voelen, op te roepen contact op te nemen met de Groepsleiders, de heer Landman, tel. 4839 of mevr. Oude Wes-

30 April 1967:

Het Postenspel.

Post 14 maakte een

reconnaissance reids,

keken er iets bij, dat

is geen geleids,

Post 15 maakte in rust

zonder veel praats,

Buiten mededinging eindigde

ze op de 7^e plaats!

Uniek trefpunt voor jongeren in gebruik gesteld

WOERDEN — De Woerdense jeugd heeft sinds zaterdag een eigen centrum. Als hoogtepunt van een excursie die de gemeenteraad in zijn eigen stad hield, stelde burgemeester Ter Haar Romeny het jeugdcentrum Houttuin Sluipweg (de vroegere boerderij van de familie Van Dommelen), aan de Linschoterweg in gebruik. Wellicht hebben daarmee twee Woerdense jeugdsociëteiten als eersten in de streek een volkomen eigentijds onderkomen gevonden. Want de deel van de voormalige boerderij is herschapen tot een kostelijke sociëteitszaal, met leuke zitjes, een fijne bar, moderne wandschilderingen enz. De raad, die dit onderkomen mogelijk had gemaakt, toonde zich met de start bijzonder ingenomen.

De ingebruikstelling was zo informeel mogelijk, al moest er dan toch een touwtje worden doorgeknipt. Dat liet burgemeester Ter Haar Romeny op het laatste moment over aan een klein meisje dat hem voor de voeten liep.

Vijfhonderd gulden

Zonder het te weten loste hij daarmee een schot in de roos, want het kleine meisje was het vierjarig dochtertje, Ankje, van hopman Oude Wesseling. De hopman was met zijn echtgenote, de akela, de verkenners en welpen aanwezig bij de ingebruikstelling, want de padvinderij heeft van het bovengedeelte van de boerderij haar hoofdkwartier gemaakt.

zelf is geworden. Bouwgrond is niet meer voorradig. Wat in de komende maanden gaat gebeuren is slechts een kwestie van afronden. Duidelijk werd ook, dat de bestrating (uiterwaard) nog veel te wensen overlaat.

Voor het bezoek aan het jeugdcentrum, bezichtigde het gezelschap nog twee gemeentelijke bedrijven, t.w. het gas- en het waterleidingbedrijf. Directeur H. N. van Vliet gaf bij dit bezoek een gedegen uitleg, waardoor de raad een goed inzicht kreeg in de technische materie.

Bij de opening van de houttuin Sluipwijk, welke boerderij na een flinke opknappbeurt trefpunt voor de Woerdense jongerengroepen is geworden, werd het samenspel van overheid en jeugd gesymboliseerd door de eendracht waarmee de burgemeester en een min of meer toevallig passerende kleuter het officiële knipwerk verrichtten.

(Eigen foto)

Eindelijk een eigen
home!!!

EIGEN „HONK” VOOR DE JEUGD

De ingebruikname van de Houttuin Sluipwijk werd tenslotte een wel bijzonder geschikte afsluiting van de excursie. Daardoor werd ook bereikt dat praktisch de gehele raad kon zien wat er met het krediet van de gemeente was gebeurd en wat de jongelui zelf hebben gepresteerd.

De jongeren, en dan vooral van de samengesmolten jeugdsociëteiten De Pluut en Le Poot, hebben zich hier onder leiding van de kunstenaar Jan Vermaat de laatste tijd zeer verdienstelijk gemaakt. Zij herschiepen de stal van de boerderij in een gezellige sociëteitszaal met een originele bar (de voormalige voerbak) leuke zitjes en moderne wandschilderingen. Die wandschilderingen waren uiteindelijk tekeningen van de padvinderswelpen maar kregen door de omlijsting, die de heer Vermaat er bij schilderde een opvallend leuk cachet. Het werk is ook nog niet af, maar dat is niet erg! Er moet in zo'n jeugdhonk eigenlijk altijd wat te doen blijven.

OOK VOOR ANDEREN

Het gemeentebestuur, dat zorgde voor verlichting en verwarming, kocht ook een aantal tweedehands stoelen aan, zodat ook de andere vertrekken gemeubiliseerd kon worden. Mevrouw Van der Marel schonk namens de Vakantieweek „gefinancierd uit een apart potje” een koffieketel, die in de keuken gebruikt kan worden en zo groeit het interieur van de voormalige boerderij langzaam maar zeker uit tot wat de initiatiefnemers voor ogen stond. De padvinderij vond er op de zolder en de opkamers eveneens een geschikt onderkomen en behalve enkele wandelverenigingen, zullen zeker ook andere jeugdverenigingen in de toekomst van dit jeugdhonk gebruik gaan maken.

Dat een verdere voltooiing van het interieur mogelijk wordt, dankt de jeugd voor een groot deel aan een vorstelijk geschenk van de Bonaventura-spaarbank. Burgemeester Ter Haar Romeny, die donderdag vijfhonderd gulden voor het jeugdwerk ontving, onthulde zaterdagmorgen bij de opening van de Houttuin Sluipwijk, dat hij deze gift voor dit jeugdwerk bestemde. Uiteraard oogste die mededeling veel applaus bij de aanwezigen.

KLEUTER KNIPT LINT DOOR

Burgemeester Ter Haar Romeny zorgde nog voor een andere verrassing. Hij zou op verzoek van de heer Bremer, die namens de gemeente belast is met het toezicht op dit jeugdhonk, via het doorknippen van een touw het naambord aan de gevel onthullen.

Op het laatste moment nodigde Woerdens burgemeester daarvoor echter een schijnbaar toevallig aanwezige en gespannen toekijkende kleuter uit. En dat bleek nu juist het vierjarig dochtertje Ank van hopman en akela Oude Wesselink te zijn. Gezien het aandeel dat de padvinderij in de werkzaamheden heeft gehad en bij de bestemming zal krijgen, kon moeilijk een betere keus zijn gedaan!

In zijn toespraak zei burgemeester Ter Haar Romeny onder meer, dat het gemeentebestuur gaarne aan de tot standkoming van dit jeugdcentrum heeft mee gewerkt.

Het verslag van de

in gebruikneming van

Houttuin - Sluipwijk

door de Albert -

Schweitzergroep.

Dere werd in 1967 door

de gemeente aan boven-

genoemde groep toegewezen.

17 Juli 1967:

Fietsocht Lommercamp.

Huize „Boslust“ [↑] voorlant en achterlant.
↓

Verbrek voor het zomerkamp:

Vol goede moed op weg naar de bus.
Wat zou het zomerkamp brengen?
Voor menig ouder is zele rust.
Want thuis liepen ze toch maar te jennen.

De bus stond al klaar, eerst bagage „Komaan“
Van Rooyen hielp een handje
Eig'ronnig deed het weer nog niet aan
Maar dat was gewoon hier in dit landje.

Maar wie lieke op ro'n dag naar het weer?
Regen zou in de pret niet druiden
Een ieder was in een stralend humeur
Dus 't kon gewoonweg niet mislukken!

16 Juli 1967:

Lommerkamp Hoeksbergen.

Kampplaats v.d. Arenden.
Lees Frederikus en Tom Epping,
Met in prachtige gepioneerde tafel!

De fietstocht:

even uitrusten onderweg
bij de steenfabriek.

10 Juli 1967:

Hoalsbergen.

We zijn nog steeds op kamp.

Het zou geen echt kamp

zijn, als er geen boot-

tocht in het

programma was

opgenomen.

Het werd een rondvaartje

op de Ooster-Schelde.

20 Juli:

Maalesbergen.

Voetkocht van de verkenner,

uitrusten hoort daar

vanzelfsprekend bij.

Twee kemphanen.

Een robbetje stoeien of

vechten mag ook

niet ontbreken!

Men zegt dat het Dijk

is met de jas in de

rechterhand. Als

men het niet

geloven wil, lijkt

zelf dan!

14 Oktober 1964:

Een historische dag in de geschiedenis van de

Padvinders. De officiële opening door

de Burgemeester van het Hoofd-Kwartier.

De beelden spreken verder voor zichzelf!

DOO. HET doorhakken van een lint onthulde de Woerdense burgemeester zaterdagavond 'n bord van de padvindersgroep, die ook een plaatsje heeft gekregen in de Houtuin Sluipwijk, het Woerdense jeugdcentrum.

Hoofdkwartier Woerdense padvinderij
officieel geopend

Dankzij steun van de gemeente

Woerdense padvindders snel in prachtig hoofdkwartier

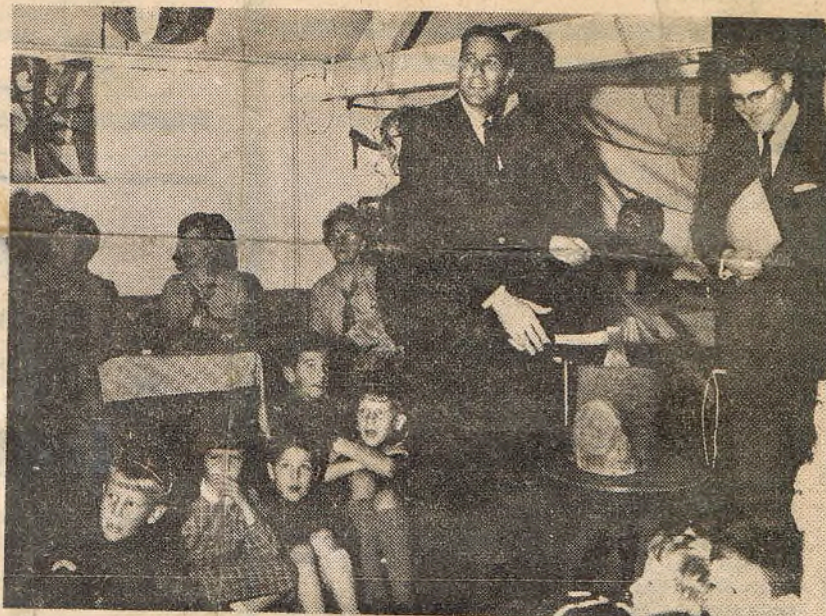
WOERDEN — In nog geen 1½ jaar tijd heeft de padvinderij zich in deze stad ontwikkeld tot een volwaardige beweging. Gestart met een klein groepje, zijn er nu meer dan zestig verken- ners en welpen. Begonnen in een kippenhok, opende men zaterdag met veel trots een prachtig hoofdkwartier. Een groei die niet alleen overal in de padvind- beweging met bewondering werd gevolgd, maar in tal van troepen is men jaloers op Woerden.

Dat het in Woerden zo vlot is ge- gaan, dankt de vasthoudende plaatse- lijke commissie en de enthousiaste leiding aan de bijzonder vlotte mede- werking van het gemeentebestuur en in het bijzonder aan de manier waar- op burgemeester Ter Haar Romeny zich persoonlijk het lot van de pad- vinderij heeft aangetrokken. Daar- door heeft de padvinderij de beschik- king gekregen over een deel van het jeugdcentrum Houttuin Sluipwijk en zaterdagmiddag opende burgemeester Ter Haar Romeny officieel dat hoofd- kwartier.

Toch zorgen

Bij alle dankbaarheid — en zijn verbazing om de snelle groei — moest drs. Brak, de voorzitter van de plaatselijke commissie, tot zijn spijt bekend maken, dat er voor de welpen nog steeds een wachtlijst bestaat. Nu niet, omdat men geen ruimte heeft, maar omdat er onvoldoende leiding is. De akela heeft 36 welpen — dat is al te veel — en pas als de staf kan worden uitgebreid, kunnen er meer welpen worden toegelaten.

In een korte toespraak — waarin

hij de hem gebrachte hulde doorgaf aan zijn rechterhand, de heer Bremer — liet burgemeester Ter Haar Rome- ny duidelijk blijken een warm hart te hebben voor de jeugd en voor de padvinderij in het bijzonder. Met een persoonlijk geschenk liet hij dit tot uiting komen en met een forse zwaai met een bijl hakte hij een touw door, waardoor het bord „Albert Schweit- zergroep” naar beneden tuimelde.

Voor meisjes

De heer Van der Veen van het algemeen hoofdkwartier stipte in zijn toespraak aan, dat er in Woerden nog steeds de lacune is, dat er niets voor de meisjes gebeurt. Hij vroeg aan- dacht voor een padvindstersgroep. De

aanbieding van het portret van Ba- den Powell liet hij vergezeld gaan met de wens, dat men ook in Woer- den het goede spoor zal blijven vol- gen.

De heer Van Dorp, van het district Utrecht, gaf de Woerdense leiding het grootst mogelijke compliment door de verzuchting te slaken: Waren alle troepen maar zo goed als die van Woerden. Hij was vooral ingenomen met de grote belangstelling van de ouders.

Welpen en verken- ners luisteren en kijken naar wat er gezegd en gedaan wordt bij de opening van het hoofdkwartier van de padvin- derij.

Resultaat mag gezien worden

De Albert Schweitzergroep in Woerden wordt door tal van padvinderstroepen in ons land met enige jaloersheid bekeken. Want de Woerdense padvinderij mag dan nauwelijks anderhalf jaar geleden gestart zijn in een kippenhok, nu is er dan toch maar een prachtig hoofdkwartier gecreëerd! We melden dat reeds bij de officiële opening van de Houttuin-Sluiswijk, maar toen was er aan de eigenlijke inrichting van het padvindersgedeelte nog nauwelijks iets gedaan. Er werd echter hard gewerkt aan de patrouillehoeken voor de verken- ners, de welpennesten en de kamers voor de leiding. Vandaar dat zaterdag de pad- vinders hun werk konden „opleveren” en burgemeester B. H. G. ter Haar Romeny de officiële opening mocht ver- richten. We schrijven met opzet „mocht”, omdat het ook Woerdens burgemeester deugd deed, dat er in zo korte tijd hier een belangrijk jeugdcentrum is gecre- eerd.

VEEL BELANGSTELLING

En hij mocht dan, terecht, de hem ge- brachte hulde mede doorschuiven naar de heer B. J. Bremer als zijn rechter- hand, insiders weten toch wel dat de bestemming van deze boerderij tot jeugdhonk vooral te danken is aan het stimulerende werk van Woerdens eerste burger.

Bij de officiële opening van zaterdag- middag waren heel wat genodigden aan- wezig. Zij hadden de beschikking over de gezellig ingerichte deel, het domein van de jeugdsociëteit De Pluut, waar de voorzitter van de plaatselijke commis- sie, drs. J. A. W. Brak allen een harte- lijk welkom toeriep: de burgemeester, de leden van de plaatselijke commissie, de heer Van der Veer van het hoofdbes- tuur, het raadslid de heer G. J. Brou- wer (van de VVD, zei de voorzitter), de heer Van Dorp van het district Utrecht, hopman en akela Oude Wesselink en vele ouders.

RUIMTEPROBLEEM SNEL OPGELOST

In zijn toespraak herinnerde de heer Brak er aan dat pas anderhalf jaar ge- leden de padvindersbeweging in Woer- den op gang is gekomen. Het belangrij- ste probleem in die eerste tijd was het vinden van een geschikt onderkomen.

Men hoopte daarbij wel op steun van het gemeentebestuur maar niemand heeft toch ooit kunnen denken, dat er zo snel voor een oplossing zou worden gezorgd. De plaatselijke commissie is het gemeentebestuur bijzonder dank- baar voor het beschikbaar stellen van een deel van deze boerderij. Vooral de burgemeester heeft met allure en voortvarendheid dit jeugdprobleem aangepakt en de plaatselijke commis- sie is daar, met de leiding en de pad- vinders, zeer erkentelijk voor.

WACHTLIJST

Opggericht met 15 welpen en 10 verken- ners, zijn er nu, anderhalf jaar later, reeds 36 welpen en 25 verkenners. Een snelle groei dus, maar toch is de nood- zaak reeds aanwezig om een wachtlijst in te stellen voor de welpen. Nu niet meer wegens gebrek aan ruimte, maar wel wegens het ontbreken van voldoende goede leiding. Reeds nu heeft de aké- la 36 welpen onder zich en dat is na- tuurlijk te veel. Pas als de staf zich uit- breidt kunnen er weer welpen worden toegelaten.

Niettemin zijn er plannen om te komen tot oprichting van een groep voortrek- kers om zo ook iets te doen voor de jeugd van 16 en ouder. Ook daarbij zal echter goede leiding nodig zijn.

BIJL VERVING DE SCHAAR

Burgemeester Ter Haar Romeny liet er in zijn toespraak geen twijfel over be-

staan dat hij versteld stond over wat hier in korte tijd is bereikt en bracht dank aan allen die er aan hebben mee- gewerkt, in het bijzonder aan de heer Bremer, als altijd bescheiden op de ach- tergrond aanwezig.

Hoewel zelf nooit padvinder geweest, had spreker toch grote waardering voor de padvinderij. Vooral het aankweken van eerbied voor het leven van mens, plant en dier doet de padvinderij bij het gemeentebestuur als een voortreffelijke organisatie te boek staan.

Ter herinnering aan deze opening bood burgemeester Ter Haar Romeny een, zoals hij het noemde, heel klein klein- gheidje aan, meegebracht van zijn vakan- tie uit Frankrijk, om als wandversiering dienst te doen.

Vervolgens hakte hij met een fikse zwaai van de padvindersbijl een touw door, dat verbonden was met het nieu- we naambord, dat daarna naar be- neden tuimelde en voor iedereen zicht- baar werd. Het fraaie bord was een geschenk van de plaatselijke commis- sie.

JEUGDWERK NOG NIET VERANDERD

De heer Van der Veer uit Utrecht gaf namens het hoofdbestuur uiting aan zijn waardering voor wat in Woerden tot stand is gebracht. Velen staan tegen- woordig wat sceptisch tegenover de jeugd en het jeugdwerk. Het blijkt ech- ter nog springlevend te zijn, mits het maar goed wordt aangepakt. Jammer, dat er in Woerden nog niets voor de meisjes gebeurt. Maar wellicht komt dat ook nog! Inderdaad moet er worden ge- zocht naar goede leiders en leidsters, maar ze zijn er nog wel. Verheugend achtte de heer Van der Veer de samen- smelting van de verschillende padvin- dersgroepen. Tenslotte sprak hij de wens uit dat ook de Albert Schweitzergroep de sporen van de grote Baden Powell zal drukken. Ter herinnering bood hij een ingelijste foto van de oprichter aan.

Laatste spreker was de heer Van Dorp namens het district Utrecht. Ook hij bleek grote bewondering te hebben voor wat hier in zo korte tijd is gepresteerd. Alleen is de taak hiermee nog niet ten einde. De uitbouw moet nog komen.

Spreker liet zijn gelukwensen vergezeld gaan van de aanbieding van enkele stuk- ken touw voor het buitenwerk.

Op uitnodiging van hopman Oude Wes- selink bezichtigden de aanwezigen ten- slotte het padvinderstehuis waarvan de jeugd werkelijk iets leuks heeft gemaakt. Buiten was ook nog een compleet inge- richt veldkeuken te bewonderen.

De middag werd besloten met een aantal spelen en demonstraties.

Nu eens niek het doorknippen

van een lint, maar het doorlaan,

met een ferme bijlawaai.

14 Oktober '67: Offisielle opening U.K.

Overhandiging v.h. portret van B. P.

Berichting van het Hoofd-Kwartier door de Burgemeester.

Berichting van de Pakowille-hoek v.d. Vallien.

27 April 1968:

Kodewedstrijden.

Volgens de berichten het
slot van Zuilen.

Maar de foto

is om te ruilen!

Een brug in Dud. Zuilen

Wel een beetje scheef.

Derzelfde brug, maar
nu in spiegelbeeld.

Twee molens gefotografeerd
in Hoosdrecht. Vlak
achter elkaar, maar
ze staan recht!!

De "Trouwe Wachter" in

Hoosdrecht is uniek.

André maakt in schets

en de anderen in licht.

Dit kleine bruggetje heet

de Overboot. Wel

leuk, maar te

smal voor in

normale boot.

28 April 1968:

2e dag Kader Patrouille wedstrijden.

Een bezoek aan het vliegveld

Milversum, dat is niet mis!

Wie heel goed kijkt,

ontdekt eigens een

parachutist.

Een fietsstocht in de regen

naar het M. O. K.

Op de achtergrond nog

enkele Manne Jannen.

De vlag in top!

Hollandse Roding.

Bereiding Woudloperschrank.

V.L.N.R.: Kees v.d. Wal
Uans Nederend.
André Helmond.
Peten v.d. Wal.
Theo Post Wikerweerd.

Foto: Cees Frederix.

Uitslag: 3e plaats! Proficiat!
13 pakrouilles deden mee.

15 Juni 1968:

Vlottenweekend.

Op weg naar

Callenbroek.

Sjaak Berends als Vaandrig,

Miek een slot de Rijn? af.

Wans Verhoeven aan

de boom.

Hek wat te breed of de brug te smal!

20 cm. moest erof. Aan te natting gaen gebreke,

16 Juni 1968:

Het opstaan na het ontwaaken,

in Wedren naar de slootkant.

Wat was daar dan te zien?

Eten koken en kamp opruimen.

Tot slot inpakken en met het slot
op huis aan!!

7 Juli 1968:

Zomerkamp Druiven.

Verkeer v.d. boerderij.

Met Range André Helmond.

Jaap Randman, naast

groepsleider ook een

voortreffelijk

kampvoorzitter.

André van Vondelen

Wordt dit onze

toekomstige

kampvoorzitter?

Padvind toonden hun bezittingen

Verkenner en welpen van de Woerdense padvinderij hadden zich, met de leiding en commissie van toezicht, zaterdag uitgesloofd om de burgerij te laten zien wat er in de laatste maanden zoal is aangeschaft. Daar had die burgerij recht op, want een groot deel van de benodigde gelden werden bijeengebracht via een openbare fancy fair.

MATIGE BELANGSTELLING

Op het winderige exercitieterrein stonden daarom zaterdagmiddag alle spullen opgesteld. Grote en kleine tenten, een complete veldkeuken en alle andere kamp- en keukenmaterialen, leuk verspreid, een plaatsje gekregen.

De inwoners van Woerden bleken echter bepaald niet te branden van nieuwsgierigheid. De show werd maar heel matigjes bezocht al gaven wel heel wat ouders van hun belangstelling blijk. En de burgerij had een goede vertegenwoordiging, want burgemeester B. H. G. ter Haar Romeny kwam wel een kijkje nemen en liet zich uitvoerig voorlichten door de voorzitter van de plaatselijke commissie, drs. J. A. W. Brak. Evenals mevrouw Van Eijken van Duuren liet ook de heer Brak zich met gepaste trots uit over wat in korte tijd door een betrekkelijk kleine groep was bereikt. En wie de kampmaterialen bij elkaar heeft gezien, zal die voldaanheid kunnen begrijpen.

Ook al zijn er nog voldoende wenssen overgebleven. Bij een groeiend aantal welpen, verkenner en sinds kort ook voortrekkers, is er steeds meer geld nodig om de noodzakelijke materialen bij elkaar te krijgen. Vandaar dat er nog meer acties zullen volgen en dat de Albert Schweitzergroep tij-

dens de Najaarsmarkt met een kraam op de markt vertegenwoordigd zal zijn.

Tijdens de show van zaterdagmiddag waren er onder leiding van hoptman B. Oude Wesselink diverse wedstrijden georganiseerd, waaraan welpen en verkenner met animo deelnamen. Er waren vaardigheidsproeven, wedstrijden in hoogspringen, planten en dieren herkennen, ingewikkelde knopen leggen enz. Aan enthousiasme van de jongens mankerde het niet, maar... men had toch graag wat meer belangstelling gehad.

Padvind
toonden hun
materialen en organiseerden diverse
wedstrijden op het exercitieterrein. Burgemeester B. H. G. ter Haar Romeny laat zich in-
tussen (op de achtergrond)
voorlichten door een bestuurs-
lid.

26 september 1968:

Tentoonstelling op het

Exercitieterrein.

Woerdense welpen beste speurders in Harmelen

Maandag 31 Maart 1969

Districtsjacht voor Rijn- en Vechtstreek

(Van onze correspondent)

HARMELEN — In Harmelen is zaterdagmiddag de districtsjacht gehouden door welpen van de Ned. Padvinders van het district Rijn- en Vechtstreek. Aan de jacht werd deelgenomen door welpenhordes uit Vleuten, De Meern, Woerden, Maarsse, Mijdrecht, Breukelen en Harmelen, welke horden het district Rijn- en Vechtstreek vormen.

Voorts namen aan de jacht deel welpen uit Lopik, Vianen en van de Prins Gustaaf Adolfgroep uit Utrecht. Er waren ongeveer 250 welpen te gast bij de Willem-Alexanderhorde in Harmelen.

De districtswelpenjacht, ter opening van het zomerseizoen, werd in Harmelen gehouden, omdat de Willem-Alexanderhorde in de korte tijd van haar bestaan bijzonder actief is geweest en ook om in Harmelen propaganda te maken voor de welpenhorde. Daardoor kan de horde in Harmelen zich misschien nog meer uitbreiden.

Maandag 31 maart 1969.

Propaganda

Het is goede propaganda geworden voor de welpen. En deze propaganda werd gemaakt door de welpen zelf tijdens het spel „De vliegende Hollander”. Daarin werd verondersteld, dat de welpen een tocht per schip over de zeeën maakten en daarbij van alles aan boord beleefden. Elk welpennest vormde een vrachtschip met de welpen als bemanning. Bij iedere haven die aangedaan werd kregen zij een nieuwe vaarroute. In de havens kregen de welpen verschillende opdrachten uit te voeren en hiermede waren punten te behalen. De „havens” waren verspreid door 't hele dorp en daardoor kon men 's middags door het dorp vele welpen waarnemen die met enthousiasme deelnamen.

De welpen van Nest Bruin van akela Oude Wesseling uit Woerden behaalden de meeste punten en daardoor de overwinning. De organisatie van het spel was in handen van de assistent districts-commissaris welpen, mej. H.A. Bos uit Maarsse en akela J. van Zoest van de Willem-Alexanderhorde uit Harmelen.

Aangemoedigd door tientallen ouders vertrok de jeugd opgewekt vanaf de Dr. Dijkstrahal.

Avondvierdaagse, een jaarlijks terugkerend

wandelfestijn, waarbij de welpen en verkenners

nooit ontbreken. Op de foto de start

van de Welpen.

"Uitnodiging"

Zoals ieder jaar,
komen we op het kamp bij elkaar
Op 1 juli in Hoop op Zand.
en 7 juli is er in Bilthoven
brand.

Twee zielen, één gedachte.
We kunnen U dus beide keren
verwachten.

Houdt deze traditie in ere
Voor nu en de volgende keren.

De leiding van de hordes.

Uitnodiging voor het kampvuur

in Bilthoven samen met de Gidsen.

Evert Dijkstra,
Wies Verwey,
Hannelie en Nel.
Samen met de gidsen aan het kampvuur.

Verhaal van Kees Geriksen bij het
kampvuur.

Installatie bij
kampvuur (St. Joris)
Akele Hannelie Geritsen

Woerdense verkenners goed vertegenwoordigd „Jamborette” had goede start

Zeshonderd scouts uit acht landen in Soestduinen bijeen

SOESTDUINEN/WOERDEN — Zeshonderd scouts (verkenners) hielden gisteren in het kamp De Plaz (Soestduinen) open huis. Gedurende één middag mochten tientallen welpen en honderden ouders meegenieten van het grote internationale verkennerskamp dat tien dagen lang de omgeving van Soestduinen beheerst.

Eénmaal in de vijf jaar organiseert de Nederlandse Padvinderebeweging een jamborette, waarbij een aantal Nederlandse groepen gastheer zijn van enige honderden buitenlandse scouts. Ditmaal valt de jamborette, die tot a.s. donderdag duurt, samen met de viering van zestig jaar Scouting.

Driehonderd Engelsen, Amerikanen, Duitsers, Belgen, Fransen, Noren en Zweden (en één Argentijn) hebben aan de uitnodiging van de Nederlandse Verkennerij gehoor gegeven. Verkenners uit vier plaatsen in Nederland mogen dit bijzonder gebeuren meemaken. De 21 Woerdense jongens kunnen dit feest meemaken

dankzij de uitstekende relaties van Ou-Baas Landman.

Die 21 Woerdense vormen één van de grootste groepen. Alleen de Engelsen uit Cardiff zijn in aantal groter. Maar de Albert Schweitzergroep, die wordt geleid door OU-Baas Landman, hopman Oude Wesseling en vaandrig Verheul, weert zich opperbest.

Het zijn de Woerdense gewoonten, die in de afgelopen dagen in het kamp een kabelbaan hebben gefabriceerd waarvan bijzonder druk door de buitenlanders gebruik wordt gemaakt.

Eer hoog

Zaterdag, toen de jamborette in het teken van de sport stond, hielden de Woerdense jongens de ser van Holland hoog. Arknur Scholman was de held van de dag. Hij won bij het zwemmen op de 50 meter ruzslag in het

internationale gezelschap de gouden medaille. Maar niet minder trots kon P. L. Gery van Dijk vertellen, dat de Albert Schweitzergroep bij de beherdigheidswedstrijden de tweede plaats had veroverd.

In het sub-kamp, dat wordt geleid door de Duitser Godfried, zijn de Woerdense „a. ingedeeld met een groep uit Wales. Het internationale contact bevat de jongens uitstekend. Zij trekken vooral op met jongens uit Cardiff. De afgelopen dagen zijn zij met een groep Engelsen op pad geweest, in een autobus, om hen het een en ander van Nederland te laten zien.

„We hebben nog nooit zoveel Engels gesproken als deze week”, verzochten de jongens. Met de Duitsers hebben zij minder contact, omdat die aanmerkelijk ouder zijn. Het enige bezwaar dat zij tegen de Duitsers hebben is, dat deze verkenners 's nachts om twaalf uur nog uit vóór borst aan het zingen zijn.

Voorvallen

De meest typische voorvallen maken de jongens mee. De Engelsen zijn bijzonder in hun nootjes. „Die knapen”, aldus hopman Oude Wesseling, „leven hier op een goedkoper eiland. De Amerikanen — een groep uit Stutzart — hebben helemaal geen idee van prijzen. Een Amerikaanse verkenners locht met een biljet van honderd gulden in zijn hand of dat wel voldoende was. Hij kon er het hele sub-kamp wel mee trakteren.”

Donderdag hebben de Nederlanders heel het kamp op nassie ontvaard. De Amerikanen waren er wild op. „Er was er een”, zo vertelde één van de Woerdense verkenners, „die zo achter el-

kaar vijf borden verzwoeg”. De Noren en Zweden bedankten voor de eer, zij lustten het „spul” niet. Een Belg verwierf algemene bewondering. Hij probeerde in één hap een lading sambal weg te werken. Het gezicht dat hij trok zullen de jongens nooit vergeten.

Installatie

Zaterdag ook was het voor drie Woerdense jongens, Theo Schalkwijk, Hans van Dijk en Hans Zethof, een grote dag. Zij werden in het kamp tot verkenners geïnstalleerd. De vuurdooop was er één die hen lang zal heuglen.

Het Open Huis ging gistermiddag gepaard met tal van demonstraties. De Amerikanen stelden de show met fraaie Indische dansen. De Schotten speelden doedoelzak en de Duitsers liepen zich al evenmin onbetuigd. 's Avonds waren het de Woerdense die het sub-kamp een groot kampvuur aanboden. Erg laat mocht het niet worden, want vandaag en morgen worden de verkenners geducht op de proef gesteld.

Ommen

„Het enorme gezelschap van zeshonderd jongens — de leiding moét thuis blijven — wordt in bussen naar Ommen gebracht. Daar staat het grote verkennersgebouwen, op het programma: alle jongens moeten een heik maken.”

Dat betekent dat de senioren, elk met twee man, een zwerftocht gaan maken met onbekende bestemming en met een minimum aan materiaal bij zich. Elke Woerdense senior krijgt een Engelsman bij zich. De junioren

gaan op pad met drie man; elke twee Woerdense jongens hebben een buitenlander bij zich.

Goede sfeer

De sfeer op de jamborette is bijzonder goed, maar daar is het fraaie zomerweer mede debet aan. Woensdagavond komen de zeshonderd jongens rond een sluitings-kampvuur bij elkaar. Dan zullen de laatste „ruiltransacties” worden gepleegd. Er is de afgelopen dagen al heel wat

geruild en er zijn al een flink aantal buitenlanders die een paar echte Hollandse klompen hebben gekocht.

Een speciaal element op deze jamborette is het sub-kamp van invaliden. Bij geen enkel evenement laten zij verstek gaan. Rugby spelen bijvoorbeeld blinde jongens mee alsof het de gewoonste zaak van de wereld is.

De jongens van de Albert Schweitzergroep vermaken zich opperbest. Zij maken buitenlandse vrienden, maar stellen er

☆ Padvindere koken echt vuur, niet dat surrogat uit een gasflesje. Maar voor zichtigheid is geboden. Van daar dat een van de jongens van het hier afgebeeld Woerdense groepje in de blushouding staat.

vooral een eer in om in de jamborette een goed figuur slaan. Tot nu toe is dat bijzonder goed gelukt.

Internationale jamborette trekt 500 deelnemers

OVERZICHT van de openingsplechtigheid van de Jamborette. De landenvlaggen zijn in top en één van de deelnemers spreekt een jamboretteuens uit.

Acht landen zijn in Soestduinen vertegenwoordigd

(Van een onzer verslaggevers)

SOESTDUINEN — Met een welkomsgroet in drie talen opende de dertienjarige Eric van Leeuwen uit Amersfoort dinsdag als jongste Nederlandse deelnemer de jamborette 1970.

De hoofdcommissaris van „De Nederlandse Padvinders“, Ir. F. F. Venstra, deed daarna een beroep op de 500 deelnemers om gedurende de negen kampdagen — tot 6 augustus — niet alleen over de verkennerij, voetbal en het weer te praten, maar vooral met elkaar te communiceren over allerlei problemen om zo elkaar en elkaars land beter te leren kennen.

Het is de bedoeling van de NPV om dit kamp — dat gehouden wordt in verband met het zestigjarig bestaan van de padvinderij in Nederland — tot een vijftigjarige traditie te maken. De laatste jamborette werd in 1965 gehouden.

een jamborettekrant worden uitgegeven.

Hoewel „De Paltz“ een idee is voor het spel van verkennerij vinden diverse activiteiten ook buiten dit centrum plaats. Een hoogtepunt is wel een tweedaagse zwerftocht die in Ormuiden zal worden gehouden. Maar op vrijdagavond kan de stemming, die er nog niet mocht zijn, een hoogtepunt bereiken wanneer „De Paltz“ een soort kermis wordt gehouden. Iedere groep zal voor een originele kermis-attractie voor het land van afkomst zorgen. Van de Amerikanen is uitgelekt dat een vuurdans zullen opvoeren.

Gehandicapten

Tot de activiteiten gedurende de jamborette, die 45000 kost, waarvan iedere deelnemer f 75 draagt, behoren ook zwemwedstrijden en een ontdekkingsstocht in de Soestduinen. De jamborette-gangers zullen ook een kijkje nemen in een jongenskamp onder auspiciën van de Nederlandse Padvinders met als onderwerp „sprank“.

Een bijzondere afvaardiging vormt de 75 man sterke Schotse groep, die twintig gehandicapte verkennerij in haar gelederen telt. Het bijzondere is, dat deze jongens onder wie blinden, doofstommen en gedeeltelijk verlamden, die anders in rolstoelen worden voortgeduwd, ook diverse spelletjes deelnemen. Zwerftochten zijn de enige activiteiten waar ze buitenstaanders zijn. Maar aan zwemwedstrijden, b. v. doen verschillende van hen mee. Er is een verzorgingspost onder wie een medicus, dat voortdurend begeleidt.

De Nederlandse Padvinders zonden zuster-organisaties van acht landen uitnodigingen om het jubileum met hen mee te vieren. Uit de groepen die een afvaardiging naar Nederland zonden, mocht één vertegenwoordiger na de officiële opening steeds naar voren komen om een jamborette-wens uit te spreken, dit waren een Belg, West-Duitsler, Engelsman, Noor, Schot, Zweed, Noordamerikaan, een vertegenwoordiger uit Wales, Zwitser en een Nederlander.

De Schot deed dat gepaard gaan met een deuntje op de doedelzak, gespeeld door een muzikant in de nationale klederdracht. De vertegenwoordiger van de Verenigde Staten van Amerika, één van de jongste deelnemers, kwam met een algemene wens voor wereldvrede.

De Zwitsers die met een grote groep padvinders en padvindsters op de openingsdag aanwezig waren, behoorden niet tot de officiële deelnemers aan het kamp. De groep heeft een eigen kamp in Lage Vuursche gehouden en keer vandaag naar huis terug.

De organisatoren van de jamborette hebben zoals gemeld naar acht landen uitnodigingen gezonden. Van deze landen, die allen op de invitatie reageerde, was de Ierse ploeg nog niet aangekomen. Een Franse ploeg komt pas zondag. Bij de Britse verkenners treden de vertegenwoordigers uit Wales en Schotland min of meer als afzonderlijke groepen op.

De Nederlandse verkenners die de helft van de 500 jamborette-gangers uitmaken, komen behalve uit Amersfoort verder uit Utrecht, Woerden en Alkmaar. Op het Padvinders Buitencentrum „De Paltz” dat dienst doet als jamborette-basis zijn zes subkampen opgeslagen voor de deelnemers. Als wigwams tussen de struikgewassen over het negen hectare grote terrein, vindt men behalve de slaaptenten nog diverse diensttenten voor bv. fournage, communicatie en voorlichting; hier zal iedere dag

Een tot padvinder gepromoveerde geit
 snuffelt hier belangstellend bij de
 Schotse afvaardiging. Deze
 Schotten hadden een groep
 van 20 gehandicapten
 jongens bij zich, wat
 een unicum
 genoemd mag
 worden.

29 Juli 1970:

Jamborekke.

Sport en Spel

tijdens de

Jamborekke!

De padvindengait
inspecteert zijn
hoepen!

Schoke groep met
hun invaliden.

Een uitrusten en de
inwendige mens versterken.

en wegwezen geboren!

weet is het inpakken

voorbij! Voor je het

had vliegen de dagen

„Eetfeest” op eerste lustrum Albert Schweitzergroep

WOERDEN — De Albert Schweitzergroep heeft vrijdag en zaterdag haar eerste lustrum gevierd, een feest dat ondanks de gestaag vallende regen een groot succes geworden is.

Op vrijdagavond is zelfs het kampvuur doorgegaan. In de welpenwet staat immers dat een padvinder moedig is! Op de zolder — het hoofdkwartier — van de boerderij Houttuin Sluipwijk hebben ongeveer vijftig welpen hun slaapzak of luchtbed gespreid, terwijl de verkenners buiten in tenten hebben geslapen.

Het was nat, dat wel. De „benedenbewoner's” hadden hun medewerking verleend en vroeg gesloten, een bewijs dat de samenwerking met deze zo verschillende jeugdgroepen uitstekend is. Voor de zaterdag waren ook de ouders uitgenodigd en de belangstelling was fijn.

Een gezellige drukte heerste er onder het grote zeil dat buiten voor de regen gespannen was en waaronder een groot houtskoolvuur een enorme barbecue (zie foto) was gemaakt. Voor het eetfeestijn werden veertig kippen soldaat gemaakt, terwijl tien kilogram bloem werd omgezet in pannenkoeken. Tegen vier uur was het eten voorbij, alles op en het eerste lustrum gevierd. De groep mag zich gelukkig prijzen zo'n enthousiast leiders-team te hebben, mensen die ook buiten de spelmiddagen zo'n groot deel van hun vrije tijd aan de voorbereidingen besteden. Zonder hen zou er nooit een lustrum gekomen zijn.

Voorbij is dat zorgen nog niet want op korte termijn begint het zomerkamp. Het zou wel fijn zijn als Pluvius dan verstek laat gaan.

Een Jubiläum herdenken
is feestvieren.

Bij feestvieren horen eten
en drinken!

Daar ontbrak het blijkbaar niet aan, bij dit eerste lustrum van de
Padvindrij. De foto spreekt verder voor zichzelf!

Padvind ers namen afscheid van echtpaar Oude Wesselink

Vertrek betekent verlies voor de groep

WOERDEN — De padvind ers van de Albert Schweitzergroep hebben zaterdagmiddag afscheid genomen van hun akela hopman Oude Wesselink. Een afscheid van een padvindersechtpaar, dat vanaf de oprichting van de groep in 1966 een zeer groot deel van hun vrije tijd besteed heeft aan dit mooie jeugdwerk. De familie woont sinds enkele maanden in Den Bosch en vandaar! Door deze verhuizing kreeg de Woerdense padvinderij een gevoelig verlies te verwerken. Immers op hen beiden kon iedereen bouwen, de leiding vond in hun huis altijd open oor en open deur. En om maar met stille trom vaarwel te zeggen na het zomerkamp was er niet bij.

In de eend...

Ze moesten „uitgehuldigd” worden en daarvoor werden ze zaterdagmiddag door alle welpen en verkenners uit het station gehaald, in een open „eend” — met parapluie — gezet en in optocht met „muziek” van pannedecksels naar de Houttuin-Sluipwijk gebracht, waar de padvind ers op de zolder hun hoofdkwartier hebben. Deze middag mocht men beschikken over de deel, waar de eigenlijke bewoners voor de koffie van de gasten zorgden. Een goed voorbeeld van goede verstandhouding bij het met twee gezinnen onder één kap wonen. Akela Oude Wesselink had als een berg tegen dit afscheid opgezien, maar vond het achteraf een geweldige middag. Heel fijn was het, dat veel van de ouders ook van hun belangstelling blijk gaven. Na het aanbieden van bloemen bij het binnen komen en een welkomstwoord van hopman Landman — ook een ridder van het eerste uur — zongen de welpen hun akela — oude wolf — een lied toe, waarin ook het dochtertje Ank van de familie (altijd aanwezig) niet werd vergeten.

Enthousiasme

De welpen boden de akela 'n foto aan waarop in kleur het hele stel ook in Den Bosch nog eens bekeken kon worden. Zo ook kreeg de hopman op zijn beurt een exemplaar van de verkenners aangeboden.

De leiding zong vervolgens een dwaas lied met de hoofden door een grote notenbalk heen en alles natuurlijk van toepassing op de ere-gasten. Om de herinnering levend te houden aan de kerstaktie, waaraan ieder jaar enorm veel werk te verstouwen is, had men een grote kaars met kandelaar als symbool gevonden. Er werd zelfs een Indianendans uitgevoerd.

Natuurlijk was het geen beroepswerk, wat deze middag werd gebracht, maar het enthousiasme waarmee iedereen zijn steentje bijdroeg om het de familie Oude Wesselink zo gezellig mogelijk te maken, was hartverwarmend.

Evenwichtig beleid

Namens de groepscommissie sprak drs. J. A. W. Brak. Hij herinnerde zich het echtpaar, dat vanaf de oprichting een centrale plaats heeft ingenomen als leiders van formaat, mede door een aantal karaktereigenschappen zoals organisatietalent, tolerantie en het vermogen tot luisteren.

Voor al het openstaan voor de jongere leiders, een zeer belangrijke functie in elke organisatie ter vermindering van kortsluitingen. Voorts roemde hij het evenwichtig beleid en taktisch optreden. De heer Brak sprak zijn bewondering uit voor de houding van de heer Oude Wesselink tijdens zijn ziekte en aan 't adres van zijn vrouw, voor de wijze waarop zij deze spanningsvolle periode heeft verdragen.

Mede dank zei hen, is in deze vier jaren de groep sterk gegroeid, van 1966 met 20 à 25 welpen en 15 verkenners naar 1970, een aantal van 50 à 60 welpen (2 horden) en 20 à 25 verkenners.

Ook het leiderskorps is gegroeid, al zou een groter aantal wenselijk zijn. Het bestuur — besloot de heer Brak — zal met veel genoegen aan hen terugdenken en hoopt dat dit wederzijds is. Hij bood namens de groepscommissie een bij uitstek Woerdens' cadeau aan, namelijk een kaasvat.

Dat na beëindiging van het officiële gedeelte de aanwezigen van de gelegenheid gebruik maakten om dit sympathieke echtpaar nog even de hand te drukken, behoeft nauwelijks betoog.

← Groepsfoto

gemaakt bij

het afcheid van

het echtpaar:

Akela en Hopman

Oude Wesselink.

Redame voor

Scouting Nederland.

Juli 1972: Vertrek.

Aug. 1972: terugkomst.

Kamp Engeland!

Keerreis naar Engeland.

Verkenner hangen over de

reling, o.a. Wim v. Dam.

Albert Schweitzergroep veertien dagen in Engeland

Hartelijke ontvangst door burgemeester

Woerden — Op zaterdagavond 29 juli negen uur vertrokken de verkenners van de Albert Schweitzergroep uit Woerden naar Engeland. Zij zouden daar één week doorbrengen in een kamp met de verkenners van de 21e Ilkeston scout group.

Het idee om samen met Engelse padvindders te kamperen is door de jongens zelf voorgesteld na deelname aan de Jamborette in 1970 in Amersfoort.

Ze hebben ook enorm hard gewerkt om te trachten de kosten voor de ouders zo laag mogelijk te houden.

Dat zij daarin bijzonder goed geslaagd zijn moge blijken uit het feit dat de reiskosten slechts f 76.50 per persoon bedroegen.

m. een zwemwedstrijd en een voetbalmatch. De kampweek werd gevolgd door een week gastvrijheid in Woerden. Tijdens deze week werden er bezoeken gebracht aan een kolen-op het kampprogramma prijkten o. a. de gezinnen van de Engelse padvinderij, ijzergieterij en Nottingham Castle.

Ook werd er nog een berg beklommen en werden de jongens op het stadhuis van Ilkeston ontvangen door de burgemeester van deze plaats.

Dat gebeurde op woensdagavond 9 augustus.

Geschenken uit Woerden.

Na een ontvangst in de raadzaal van het stadhuis waarbij door de Nederlanders namens de gemeenteraad van Woerden 'n Delfts blauw bordje en een map met historische pentekeningen werd aangeboden ging burgemeester Wells wat dieper in op de inrichting van het bestuur van een Engelse stad.

Mr. Wells die ook al een voorwoord geschreven had in het boekje, dat aan alle de uitwisseling deelnemende padvindders uitgereikt was, memoreerde nog eens het fantastische welkom, dat hem ten deel was gevallen toen hij in 1945 als één der bevrijders door onze steden en dorpen trok. Vervolgens liet hij de verkenners kennis maken met één van de vele facetten van het aan historische ceremonieel zo rijke Engeland.

Voor hun ogen schilderde hij een gemeenteraads-bijeenkomst waar het allemaal heel plechtig toegaat.

Nadat alle verkenners de zilveren scepter en de gouden ambtketen van de Mayor hadden vast mogen houden, liet burgemeester Wells hen nog de grote of balzaal zien die op dat moment juist was ingericht als rechtszaal.

Stukje privé-domein.

Hierna werden de Hollandse jongens uitgenodigd om naar de ontvangstkamer van de burgemeester te komen. Dit is als het ware een stukje privé-domein van de burgemeester en zijn vrouw. Niemand, geen wethouder of ambtenaar zal hier zo maar binnen komen, men wordt daartoe slechts door de burgemeester of zijn vrouw uitgenodigd.

In deze kamer sprak Mr. Wells nogmaals zijn dank uit voor de geschenken van het Woerdense gemeentebestuur en hij besloot met de hoop uit te spreken dat uitwisselingsprogramma's als deze de naties ter wereld dichter bijeen zullen brengen. Hij hoopte dat deze jongens nog eens en liefst vele malen Ilkeston met een bezoek zouden vereren, waarbij de deur van het stadhuis altijd wijd voorh en geopend zal zijn.

Na een fijne vakantie arriveerden de jongelui jl. zaterdag weer in Woerden.

Volgend jaar zullen de verkenners uit Ilkeston en Woerden gezamenlijk een week kamperen in Drunen (N.-Br.), waarna de jongens uit Engeland te gast zullen zijn van de Woerdense padvindders gezinnen.

Nederlandse Leiders
voor de Leiderstent.
Ad Blankenstein,
Theo Post Uiterwaarden,
Uans Nederend, en de
Engelsman Allan Davis.

En maar louwheleken!

Wie zou er winnen??

Sport en Spel!

Een straat in
Ilkeston.

Kasteel bij Nottingham.

Terugkeer uit Engeland, aug. 1972.

We wachten en wachten en
wachten en

op naar de
boot!!

Eindelijk is iedereen aan boord!

De boot vertrekt
uit Engeland!

Aankomst in

Ussel van Holland!

Jedereen bracht

souvenirs mee,

maar Hans v. Dijk

nog de meest

originele: een

gebonden pot

Daar wachten familie en vrienden hen op.

Mevr. Verwey, mevr. Verheul en Tank Bertha

Echtpaar Theels bij vertrek uit
Amsterdam naar Hull.

Meer. Theels is vanaf September 1974

Bagheera bij de Woensdagmiddag.

In 1972: Woerden 600 jaar stad!

Alles in feeststemming, nou dat was me ok!

Iedereen droeg er zijn steentje aan bij,

Dus zeer zeker ook de Padvindertij.

Als kunnelingen deden ze het erg best,

De foto's vertellen de rest!

Met de vlag in top!

De jongste huurlingen.

It is not echt!

Twemaal St. Nicolaas,

Een uitrukten van de vermoedende
reis over Nederlands dalen, en de
bezoeken aan de verschillende kinderen.

Een kop koffie voor de Sint en een
glas fris voor de Piken. En dan
vol goede moed weer verder.

30/11/73
kennisgeving te mogen aannemen. Er zijn beloften gedaan omtrent een vergelijking van de begrotingen van deze groep en van gemeentewerken inzake een ontwerp voor Bredius. Deze belofte moet dan ook worden ingelost. De heren De Wolf (VVD) en Hulswit (ARB) steunden deze mening.

Wethouder Verhoef wenste zich ook beslist niet aan de afspraak te onttrekken. In verband met de laatste ontwikkelingen en inzichten wordt er door de dienst aan een nieuwe kostenbegroting gewerkt. Als die gereed is zal men zeker om de tafel gaan zitten voor een vergelijking.

De raad besteedde ook nogal wat aandacht aan een brief van de Albert Schweitzergroep, die zich in haar huisvesting bedreigd voelde in verband met de berichten over aanleg van een midgetgolfbaan ter plaatse. De heer Van Beek had die berichten ook gelezen en vond dat vreemd, omdat hij niets van deze zaak in de commissie had gezien. „Er is geen sprake van,” aldus de voorzitter in zijn antwoord, „dat de boerderij Houttuin Sluipwijk plaats zou moeten maken voor een midgetgolfbaan.

Uitgaande van de gedachte dat de boerderij toch zou moeten verdwijnen is aan de initiatiefnemers voor een midgetgolfbaan deze plaats als mogelijkheid opgegeven. Of de boerderij al dan niet moet verdwijnen is een zaak van de raad, die dan aan de hand van het door b. en w. uit te brengen advies kan worden besproken. Maar b. en w. zullen zeker niet voorstellen om tot afbraak te komen als er geen adequate oplossing voor de padvinders is gevonden. De initiatiefnemers voor een midgetgolf-

baan nemen direct genoegen met een andere plaats.”

OVERLEG

Wethouder Verhoef dacht dat bij een eventueel besluit om de boerderij te laten bestaan toch eerst wel overleg gepleegd moet worden met de kopers van de aangrenzende grond. Immers is hun bij de onderhandelingen gezegd, dat de boerderij zou gaan verdwijnen. Overigens was hij het direct met de heer Hulswit eens, dat in die onderhandelingen ook nooit over een midgetgolfbaan is gesproken en dat daarvoor een wijziging van het bestemmingsplan nodig zou zijn.

De eerste slammerende mantelberichten,

over de verkoop van de boerderij.

De Albert Schweitzergroep voelt zich bedreigd,

en vraegt om opheldering aan de gemeenteraad,

op 30-11-'73.

Minifair 1973: op het exercitiekorps.

d.w.z.: een goed georganiseerde tenten en materiaalshow, van de

verlennenij met verschillende attracties, dat byzonder goed
aanslag bij de Voerdense bevolking, mede ook dankzij het prachtige weer.

Welpenkamp in het begin van de oprichting.

Een datum is er helaas niet bij gegeven, maar als je goed kijkt zie je kleine jongedjes die nu al grote kerels zijn.

1964
Verh.
iden
tr.

Urolijk gaat

het er ook

aan toe!

'm Heitje voor 'm Karweitje dat is er ieder jaar
't Is voor het goede doel, dus keihardt werken maar.

1973:

Zomerkamp Welpen Helvoirt.

In de slaapzaal zo k
rien ruimte genoeg!

Knit - knakken na

het opstaan, de

meeste zijn nog in
pyama.

Sparen rollen in

het bos.

Opstelling van het

elftal van de

school

„de Helmatros“

Henry van Marwijk en

Rick Tuijthof skilopen

met een paar

welpen.

19th m. 26 juli 1975:

Thomerekamp zaterdagmiddagborde.

Aan de middag-maaltijd.

Wil, Janny, Jet en Diet

berig met een spel.

Toe maar, Diet, daar aan

de hele horde iek van aan!

Ra, ra, ra, wie

zouden dat

wel zijn?

3 jan. 1976:

Jaap installeert de

leidsters Yvonne

Jek

Dickelie.

Kijkt eens naar de mooie
opname v.d. kerke in het
gat v.d. deur!

5 mei 1975:

Nationale feestdag!

En tevens een demonstratie van de zeeverliennes
met hun boten in de Singel.

Aan belangstelling geen gebrek.

Zo kan het er soms aan toe gaan!

Inkussen:

Nog steeds geen zekerheid over het behoud v.d. boerderij!

Houttuin-Sluipwijk

De Albert Schweitzergroep zag nog in 1975 weten waar men aan toe is met de boerderij Houttuin-Sluipwijk. Wethouder Verhoef voert momenteel afsluitende besprekingen met een gegadigde in de horeca-sector.

Die moet deze week definitief beslissen. Duidelijk werd wel, dat er bij een „ja” een fikse verbouwing van de boerderij uitkomt; wordt het „nee”, dan blijft de padvinderij in het gebouw.

De heren De Lange en Donia Nota betoogden dat geld — er zou volgens geruchten drie ton voor de boerderij gevraagd worden — niet de doorslag mag geven. Bij de C.J.V. is de toekomstvisie in zoverre gewijzigd, dat men teruggekomen is van een decentralisatie naar verschillende stadswijken. Men geeft nu de voorkeur aan een toekomstige centrale voorziening.

Uit de woorden van wethouder De Wolf kon wel worden opgemaakt, dat voor die centrale voorziening niet aan de Kruit-huisjes aan de Singel wordt gedacht. In eerste instantie zouden B. en W. het terrein willen reserveren dat vrij komt na het verdwijnen van de A. Beugelinkleuterschool.

In ieder geval willen B. en W. de kruit-huisjes niet langer verhuren dan maximaal vijf jaar. Dit mede in verband met mogelijke adviezen van de commissie Eisses (Bouw van een stadskantoor op de plaats van de wagenloodsen? Redactie).

Een en ander houdt wel in, dat het CJV geen grote kosten meer gaat maken voor de kruishuisjes en dat de verbinding met het tweede huisje niet meer tot stand wordt gebracht. Natuurlijk blijft het reeds ingerichte gebouwtje voorlopig wel bij de CJV in gebruik.

15 mei 1975:

Bezwaren tegen verhuur boerderij Houttuin Sluipwijk

„Een aanfluiting voor de Middellandpolder“

WOERDEN - „Ik ben beslist niet tegen enige activiteit van de Albert Schweitzer-groep die een onderkomen heeft in de boerderij Houttuin Sluipwijk. Maar zal mijn stem niet geven om dit vervallen gebouw voor de tijd van drie jaar te verhuren aan de padvinderij. Het is een aanfluiting voor de gehele Middellandpolder, waar bedrijven voor miljoenen geldens aan kunstoorcomplexen hebben gebouwd en dit schandalige ding te laten staan. Bovendien heb ik uit rapporten van de directeur gemeentewerken gelezen dat de boerderij in een zeer slechte staat verkeert. Iedere cent, of wij als gemeente die nu beschikbaar stellen of de padvinderij zelf, om dat gebouw te herstellen is weggegooid. Aan het hele ding is geen eier te behalen.“

Deze kernachtige uitspraken kwamen uit

de mond van de heer A. Groen (KVP) tijdens de vorige week vrijdagavond gehouden commissievergadering Openbare werken, toen de verhuur van de boerderij aan de Albert Schweitzergroep ter sprake kwam. De overige commissieleden bleken het na een langdurig debat met de heer Groen eens te zijn zodat locoburgemeester Verhoef besloot dit voorstel terug te nemen en opnieuw te onderzoeken of er andere mogelijkheden voor de padvinderij zijn te vinden.

Alternatief

Een alternatief werd hem overigens al door de heer Groen zelf gegeven toen deze wees op de twee in aanbouw zijnde houten verenigingsgebouwen aan de Singel van de duivensportverenigingen. „Waarom“, zo vroeg hij zich af, „is iets dergelijks ook niet voor de padvinderij mogelijk.“

De boerderij Houttuin Sluipwijk zelf zag de heer Groen het liefst zo snel mogelijk tegen de grond gaan. Hij gaf niettemin de voorzitter alsnog in overweging aan tafel te gaan zitten met de twee gegadigden die het college destijds hebben verzocht op de plaats waar nu de „bouwval“ staat een horecabedrijf te beginnen.

„Met het dan vrij komende geld kunt u misschien de padvinderij op een andere en meer verantwoorde wijze helpen“, aldus de heer Groen.

Ook ir. Klooster (KVP) zag liever dat de padvinderij een boerderij kreeg toegewezen die het opknappen waard is. „We hebben dat in het verleden geprobeerd“, aldus locoburgemeester Verhoef. „Enige tijd terug hebben wij het bestuur van de Albert Schweitzergroep in overweging gegeven de boerderij Kromwijk 3 te betrekken. Ik ben het met de heer Groen eens dat Houttuin Sluipwijk in een slechte staat van onderhoud verkeert, maar de padvinderij zelf schijnt er erg gelukkig mee te zijn. Bovendien hebben zij laten weten niet veel belangstelling te hebben voor de boerderij Kromwijk 3 omdat deze gezien de ligging de zeeverkennerij-activiteiten in de weg zal staan.“

Nadat de heer Verhoef had medegedeeld

dat de padvinderij tot en met 14 mei bedenktijd was gegeven, werd besloten dit voorstel aan te houden.

C.J.V. en Aktief '70

Daarvoor waren twee andere verhuurovereenkomsten van jeugdthomes aan de orde geweest, namelijk de kruithuisjes aan de Singel en de boerderij van Aktief '70 in Kromwijk.

Beide gebouwen zullen op basis van jaar op jaar voor de prijs van f 7 per vierkante meter aan de jeugdsociëteiten worden verhuurd.

De overweging om van jaar op jaar te verhuren zijn overigens wel geheel verschillend. Het terrein waarop de kruithuisjes zijn geplaatst heeft nog steeds de aandacht van de commissie Fisses voor een stadskantoor. De boerderij in Kromwijk zal in de toekomst plaats moeten maken voor de aanleg van de zuidelijke randweg.

Over de kruithuisjes zelf werd overigens door de heren commissieleden nogal uitvoerig van gedachten gewisseld. Zo vroeg de heer In 't Veld (P.C.) zich af of het beschikbaar stellen van deze kruithuisjes ten behoeve van het jeugdwerk niet al te voorbarig is geweest. „Dat niet“, antwoordde de heer Verhoef. „maar dat gaat wel op voor wat betreft de toezegging om de twee huisjes door middel van een sluis te verbinden.“

Wij hebben dat via een artikel 17-procedure geprobeerd, maar dat is door G.S. afgewezen. Nu is de zaak opnieuw aan het rollen gebracht via een artikel 19-procedure.

Maar ook de jeugd weet, dat indien deze aanvraag wordt gehonoreerd er toch geen toekomstige waarde aan mag worden gehecht.

De heer In 't Veld overigens wenste toch zijn stem wat betreft de verhuur van de kruithuisjes voor te behouden. „Ik wil graag eerst iets meer weten over de bestemming van dit terrein aan de Singel“, zei hij.

De veel besproken

boerderij

Houttuin-

Sluipwijk

zal als enkele raads- leden hun inlijgen warden afgeleveren. Op de foto overigens miste ik gevafde

boerderij nog heel een andere indruide.

lezers schrijven

mei 1975

Aanfluiting?

Wanneer de heer Groen zegt dat de boerderij Houttuin-Sluiptwijk een aanfluiting is voor de Middellandpolder, is dat een volstrekte omkering van zaken. Niet Houttuin Sluipwijk, maar de miljoenen guldens gekost hebbende kantoorcomplexen zijn een aanfluiting voor de Middellandpolder. Dat dit voor Woerdens groei en welvaart noodzakelijk is geweest doet aan de feitelijkheid van deze constatering niets af.

Net nu het er op begint te lijken dat na een zwakke aanloop er zoiets als een jeugdbeleid lijkt te groeien moet het nota bene uitgerekend iemand van de KVP zijn die dit met de linkerhand denkt af te kunnen doen. Alsof in jeugdwerk niet veel meer factoren een rol spelen dan het vereiste aantal kubieke meters. Daar getuigen nogal wat nieuwbouwwijken van na de oorlog van waar men in flatgebouwen ruimtes creëerde voor jeugdwerk. Dat zijn nu, en terecht, rijwielbergplaatsen geworden. Een actief gemeentelijk jeugdbeleid houdt in grote mate rekening met de wensen van de jongeren zelf. Jeugd en jongerenwerk is in nog al wat politieke programma's opgenomen. Wanneer andere politieke partijen onvoldoende tegenwicht bieden tegen deze vorm van barbarisme, ja, dan zullen de partijpolitieke grutters in Woerden het wel winnen.

Arme padvindders, er zijn belangrijker doelstellingen dan de uwe!

W. Littel,

J. Sluiterstraat 3, Woerden

Naschrift redactie

Zoals de briefschrijver de zaken stelt vinden wij eerlijk gezegd toch wel erg eenzijdig. Inderdaad heeft de heer A. Groen Houttuin Sluipwijk een aanfluiting genoemd voor de Middellandpolder. Dat de heer Groen echter „met de linkerhand de zaken denkt af te doen” moeten wij toch bestrijden. Wij hebben, althans zo is dit bij ons overgekomen en ook geschreven, uit het betoog van de heer Groen begrepen dat hij juist voor de padvinderij een beter onderkomen wil. Hij wees namelijk op de twee in aanbouw zijnde houten verenigingsgebouwen van de duiven- c.q. vogelvereniging. „Waarom”, zo vroeg hij zich af, „is iets dergelijks ook niet voor de padvinderij mogelijk.” Dat u de kantoorcomplexen in de Middellandpolder een aanfluiting vindt is uw constatering. Dat Houttuin Sluipwijk een aanfluiting wordt genoemd is een constatering van de heer Groen. Hierbij moet nog wel worden opgemerkt dat op grond van rapporten is gebleken dat de omstreden boerderij in een zeer slechte staat van onderhoud verkeert. Dat de briefschrijver het optreden van de heer Groen een vorm van barbarisme noemt gaat, dachten wij, toch wel iets te ver.

Reacties van de lezers.

mei 1975

In Woerden: Boerderij niet voor padvindders

WOERDEN — Een aanfluiting, schandaal en weggegooid geld. Zo noemde vrijdagavond A Groen (KVP) in een vergadering van de commissie Openbare Werken en ruimtelijke ordening het handhaven van een oude vervallen boerderij in Kromwijk.

In de betreffende boerderij zouden volgens een aan de commissie voorgelegd voorstel de padvindders van de Albert Schweitzergroep de komende drie jaar kunnen bivakkeren.

„Opknappen van dit wrak, voor wiens rekening dan ook, kost te veel geld”, meende de heer Groen, die de andere commissieleden aan zijn zijde kreeg, waardoor het voorstel getorpedeerd werd.

Als suggestie voor een goede behuizing verwees de heer Groen naar de houten clubgebouwen zoals die aan de Singel zijn verzeven ten behoeve van de postduivenvereniging.

22 mei 1975:

Jaap Landman staat
op de achterste benen
in vecht voor het behoud
van de Boerderij voor
zijn groep.

★ Jaap Landman bij de degelijke kapconstructie van de door het raadslid Ton Groen als bouwval bestempelde boerderij Houttuin Sluipwijk. „Het is erg leuk hier en de jongens hebben het zelf leefbaar gemaakt”.

Jammer dat Jacoba van

Beieren dit niet mee

mocht maken!

Kees en Hans

kunnen er niet

om lachen!

Nogmaals kees en Hans,
er kan nog steeds geen
Raaije of!

22 mei 1975.

Albert Schweitzergroep blijft vechten voor boerderij

'Houttuin Sluipwijk: ideaal oord

Jaap Landman: 'We willen weten waar we aan toe zijn'

WOERDEN - „We zullen blijven vechten om dit gebouw te behouden. Er zit tenslotte acht jaar energie in en we zijn er ook aan gebonden. Voor de jongens biedt het ongekende mogelijkheden”.

Zo denken Jaap Landman en Evert Dijkstra, respectievelijk groepsleider en verkennersleider van de Albert Schweitzergroep er over als we ze vroegen wat men nu eigenlijk zelf wil met het clubhuis, de onstreden boerderij Houttuin-Sluipwijk aan de rand van de Middellandpolder, waar in de laatste jaren gigantische kantoorcomplexen uit de grond zijn verrezen.

Een boerderij die in slechte staat van onderhoud verkeert en niet, zoals sommigen bevelen, — onder meer het KVP-randlid Ton Groen — onder meer in slechte staat. „Daar zit een hermsbreed verschil in die twee uitdrukkingen”, menen de twee, door acht jaar touwtrekken voor een permanent behouding „getekende” Albert Schweitzergroep leiders.

„De heer Groen is hier zelfs nog nooit geweest, dus hoe kan hij deze boerderij dan een vervallen gebouw noemen”, vervolgt Jaap Landman. Bovendien zitten er bij onze groep kinderen van mensen uit de aannemerswereld. Die ouders hebben wel gekoken en uitdrukkelijk verklaard dat als er ook maar op enigziet wijke gezwaai zou dreigen in de boerderij, ze hun kinderen hier niet meer naar toe zouden sturen”.

Spinrag

Een rondleiding door het padvindend-oord bevestigde die uitwerking. De papen stier er niet uit of ze binnenkort zullen instorten. De dakconstructie lijkt veilig en de balken komen stevig over. „Je kan er niet gaan hangen en van verrotting is geen sprake”, stelt Jaap Landman.

De indruk dat het hier om een bouwval gaat, wordt deels verleggen door de wat rommelige indruk die het gebouw van binnen op een buitenstaander maakt. De padvinders vinden het echter een ideaal oord. Zij nemen het staf en het spinrag op de koop toe.

De nodige verbeteringen en herstellingen zijn daarbij door de jongens zelf aangebracht. In de meeste gevallen, zievig en solide, al lijken de kamertjes op de zolderoverstijging op het eerste gezicht wat op elkaar getimmerde hutten.

Avontuurlijk

Avontuurlijk is het wel. Op die zolderverdieping leven de jongens zich helemaal uit. De zelf getimmerde kamertjes vormen een basis van waaruit ze hun verkenners zijn, beleven. Romantisch en soms ook als in een goed jongensboek.

Daarom ook wil de Albert Schweitzergroep graag blijven zitten waar ze zit. Ook al omdat het gebouw geschikt is voor de regionale activiteiten. Reguleering worden grote groepen welpen uit de regio Rijntreek in Houttuin-Sluipwijk ontvangen.

Zeeverkeners

Daar naast bleef de boerderij, gelegen aan het water, uitstekende mogelijkheden voor de zeeverkeners. De boten kunnen bij het erf aanmeren en zelfs op de kant en in de schuur binnengehaald worden voor onderhoud en stalling.

„Grang hier blijven”, benadrukt Jaap Landman nog eens. „In de vereniging dat het niet voor twintig jaar is. Al hadden we maar zekerheid voor vijf jaar. Dan zouden we zelf beter onderhoud kunnen plagen. Nu heeft dat geen zin. Als je de kans loopt dat de gemeente ons er meermalen uitstoot, gaan wij er geen geld en energie meer instoppen”.

Verbeurt

Daarom hebben de verkenners dat toch wel gedaan. Pas geleden nog werd de hele buitenkant roest wit gespoten, zodat de boerderij een frisse aanblik biedt. Verder al werden nieuwe dakgoten aangebracht. Het houtwerk en de keelpanen staan ondanks alles nog op het programma om een verbouwing te ondergaan.

„De gemeente zekerheid daaraan we dit jaar dan eindeloos te hebben”, aldus Jaap Landman. Het resultaat van een bespreking met wettigheids De Wolf die ontbonden was over onze accommodatie en de activiteiten. „We krijgen zelfs een concept-huurcontract voor een periode van drie jaar met een inhoudende verlenging van hetzelfde een jaar”.

„Als grote lijnen gaat we akkoord met de in dat idee loco bouwmeester P. J. Verheul onderzocht concept-huurcontract. Er waren alleen enkele puntjes die we nog even met het gemeen-

bestuur wilden doornemen. Dat moet nu nog steeds gebeuren”.

Horecabedrijven

„Inmiddels (doen er al weer geruchten) de roede en die zijn ook bevestigd in de pers door gemeenteraadsleden-directeur Van Ooms, dat horecabedrijven opnieuw belangstelling voor de horecabedrijven”, aldus Jaap Landman verder.

„Als je niet zijn uitdrukking geconfronteerd wordt, dan ga je je toch weer afvragen wat het nu eigenlijk boeren het hoofd hangt. We zitten op de scherpste en wat van af het begin dat we hierin zijn gekomen”, stelt Evert Dijkstra nog bij.

De Albert Schweitzergroep werd in 1968 opgericht. Een jaar daarna behield men de zolderoverstijging van Houttuin-Sluipwijk. De laatste jaren, nadat de auct-

steit met die naam opgeheven was, kregen de padvinders in de hele provincie ter beschikking. Voor 275 per maand kunnen ze van de gemeente. De vereniging is die acht jaar gegroot verdig naar het leden.

Alternatief

„Waar moeten we met zijn grote vereniging, nu naar toe?”, vraagt Jaap Landman zich af. „Ichtelijk inleveragesheid omdat de Albert Schweitzergroep al die jaren door de gemeente om of over aan het lijntje is gehouden.

„Houttuin-Sluipwijk”, zoals Groen vroegerlijk 2 Okay, jaar als een van de laatste ook werd dat werd en denk eens aan ons federaal Voor de horecabedrijven in Kromwijk (Van Schaik) die ook al eens als alternatief is genoemd, gaat het zoldre vernieuwen met de horecabedrijven het hoofd afgevoerd. Maar

Leden van de Albert Schweitzergroep onder het

de naam hun onderkomen

Hoop

„Dit is de hele kern waar het bij om draait”, besluit Landman. „Als we meer zekerheid hebben, zullen we zelf ook voor een beter onderhoud zorgen. Verschillende, deskundige ouders en vrienden van de padvinderij zullen ons daarbij helpen, dat is wel zeker”.

9 November 1975:

Aktiviteit genoeg voor en door de padvinders,
als men er maar oog en oor voor heeft.

Padvinders organiseren auto-toertocht voor ziekenomroep Prosana

WOERDEN — Om de Woerdense ziekenomroep Radio Prosana financiële steun te verlenen, wordt zaterdag 18 oktober een auto-toertocht georganiseerd die een lengte zal hebben van 60 à 70 kilometer. Het initiatief werd genomen door de „Voortrekkers” (16 tot 21 jaar) van de padvindergroep Albert Schweitzer te Woerden. De padvinders hebben altijd activiteiten moeten organiseren om in eigen middelen te kunnen voorzien; deze keer willen zij zich volledig inzetten voor de zo gewaardeerde Woerdense ziekenomroep.

Om de automobilisten uit Woerden en omgeving een verantwoorde rit te kunnen voorschotelen, krijgen zij de medewerking van de Biltse- en Bilthovense Motorvoertuigenclub „De Meteor”, die aangesloten is bij de K.N.A.C. Deze doorgewinterde toerrijders zullen voor de Voortrekkers een route uitzetten waaraan iedere automobilist kan deelnemen.

Veel Woerdense middenstanders en enkele grote bedrijven hebben zich bereid verklaard prijzen beschikbaar te stellen. Ook de gemeentepolitie staat achter het initiatief en zal volledige medewerking verlenen. De start vindt plaats om 13 uur vanaf de boerderij „Houttuin Sluipwijk”, nabij het gebouwcomplex van de vakbonden in de Middellandpolder. Halverwege de route is een stop waar de deelnemers in een restaurant een gratis consumptie kunnen gebruiken.

Na beëindiging van de rit (finisch „Houttuin Sluipwijk”) staat in het gebouw erwtensoep klaar. In de boerderij wordt een feestavond gehouden voor de deelnemers die daar ook de uitslag kunnen afwachten die omstreeks 21.30 uur bekend wordt gemaakt. Het feest neemt om 20 uur een aanvang. Ook niet-deelnemers zijn daar van harte welkom. Radio Prosana zal met de mobiele apparatuur komen om de muziek voor die avond te verzorgen.

Deelname per auto met twee personen kost f.15,- (inclusief de consumptie bij de stop); voor iedere passagier méér dient f.2,50 te worden betaald. Bij de

start ontvangt de chauffeur het routeboekje met eenvoudig te beantwoorden vragen. Om niemand onnodig te laten wachten, wordt een startschema opgesteld. Deelnemers krijgen tijdig bericht hoelaat zij dienen te starten.

Inschrijfformulieren zijn verkrijgbaar bij mevr. E. Jurg. Cattenbroekerlaan 63 (tel. 4526); J.G. Delies, Barwoutswaarder 70 (tel. 7157); H. Engelhard, Kromwijkerkade 39 (tel. 4074) en W. Littel, J. Sluyterstraat 3 (tel. 3512).

Het is tevens mogelijk dat de deelnemers een formulier door de hulpvaardige padvinders thuis bezorgd krijgen. Hiervoor dient dan wel contact te worden opgenomen met de heer Delies, telefoon 7157.

Toeren voor radio ^{9/11/75} Prosana

WOERDEN — Zaterdagmiddag is ten bate van radio Prosana de scouting-toertocht verreden. Onder auspiciën van de KNAC was de puzzelrit uit gezet. De Albert-Schweitzergroep had niets nagelaten om alles voor de deelnemers zo genoegelijk mogelijk te maken.

Woerdense middenstanders hadden een aantal prijzen voor de winnaars beschikbaar gesteld. De eerste prijs, een autoradio, werd gewonnen door de heer C. van Vliet. De heer W. J. van Mourik behaalde de tweede prijs in de vorm van een stel anti-slip matten voor de auto. Met een fles champagne kan de heer X. Blanckstein nog een feestdrank uitbrengen op zijn succes. Hij eindigde op de derde plaats.

Nieuwe attractie Woerdense kermis

WOERDEN — Wie een nieuwe kermisattractie wil zien kan woensdag terecht op de Woerdense markt, waar de heer Boesveld zijn nieuwe aanwint toont, nl. een Beierenkurve. Een soort hobb-sleebaan.

Met enorme snelheid razen de sleeën over hoogten en door dalen. Het decor geeft de rit een extra „echt” karakter.

5 November 1975:

Albert Schweitzergroep naar boerderij op Singel?

Padvinders voorlopig nog vijf maanden in Houttuin-Sluipwijk

WOERDEN — De padvinders en verkenners van de Albert Schweitzergroep kunnen de komende vijf maanden nog rustig in de boerderij Houttuin-Sluipwijk blijven zitten.

Hoewel er nog steeds geen beslissing is gevallen over de bestemming van de boerderij wil het gemeentebestuur de padvinders niet in de kou laten zitten.

„Maar laten ze er niet te veel meer aan vertimmeren zolang er geen zekerheid over de toekomstige behuizing is”, stelt loco-burgemeester P. J. Verhoef. Voor het geval de boerderij moet gaan ont-ruimen liggen er overigens al drie alternatieven klaar.

Dinsdag heeft het college van B. en W. weer over de bestemming van de boerderij gesproken. Daar een zeer serieuze aspirant-koper (uit de horecasector) zich

voor de boerderij heeft aange-meld kan het college nog geen beslissingen nemen zolang de koop niet zwart op wit staat.

Geld

De heer Verhoef acht de kans groot dat dit binnenkort toch gaat gebeuren. „Dat wij tot verkoop over willen gaan, kan niemand ons kwalijk nemen,” meent hij. „Het gaat om een flinke som geld en dit zakelijke aspect laten wij uiteraard zwaar wegen.”

De heer G. J. Landman, groepsvoorzitter van de Albert Schweitzergroep, voelt zich enigszins aan het lijntje gehouden. „Wij zouden immers eind augus-

tus een definitieve beslissing van B. en W. vernemen omtrent onze huisvesting, waarmee dan een eind gekomen zou zijn aan een jarenlange onzekerheid.”

Alternatief

„Loco” Verhoef heeft begrip voor deze uitlating maar stelt hierbij dat het college van goede wil is om, bij verkoop van de boerderij, de padvinders tegelijkertijd een goed alternatief aan te bieden. Deze alternatieven zijn intussen gevonden.

De eerste mogelijkheid is een nieuw te bouwen huisvesting in Woerden. Ten tweede komt de boerderij van de heer De Wit op Geestdorp in aanmerking en last but not least ziet het college een goede kans om de padvinders een onderkomen te geven in de boerderij van mevrouw De Goey-Bos, gelegen aan de Singel, bij de Houttuinlaan op honderd meter afstand van het huidige padvind-ersverblijf op de Lonschoterweg.

De heer Landman zou zeer ge-

lukkig zijn met dit laatste alternatief. „Deze boerderij voldoet aan al onze verlangens. Wij zouden hier dolgraag in willen trekken.” De andere alternatieven vindt hij minder geslaagd. „Jaren geleden hebben wij al geld opzij gelegd om grond te kunnen kopen voor een nieuw onderkomen.

Nadat hier telkens afwijzend op werd gereageerd door de gemeente hebben wij geïnvesteerd in de verbouwing van de boerderij. Daarom hebben wij het idee van nieuwbouw laten vervallen. Bovendien zou ons verblijf centraal moeten liggen en de kans dat slechts op grote afstand van het station gebouwd kan worden, is bijzonder groot.”

Ideaal

Een zelfde euvel ziet de heer Landman in de boerderij op Geestdorp. „Dit zou ons leden kosten uit Waarder, Driebruggen en Linschoten. De busverbindingen zijn dermate slecht, dat het voor deze jongelui praktisch on-

mogelijk wordt het pand snel te bereiken. Nogmaals de boerderij van mevrouw De Goey zou de ideale oplossing zijn.”

De heer Landman stelt de bereidwilligheid van het gemeentebestuur zeer op prijs. „Wij hebben totaal geen rechten en wisten van het begin af aan dat de huisvesting in de boerderij Houttuin-Sluipwijk niet definitief was.

„We voelen ons hier wel thuis,” vervolgt hij. „Dat we ons de boerderij als het ware „toege-eigend” zouden hebben omdat we er al zolang zitten, spreek ik ten zeerste tegen. Ik hoop dat spoedig een definitieve beslissing genomen wordt. Oké, veel opknappen zullen we voorlopig niet, de kachels hebben echter dringend een restauratiebeurt nodig en in de kou zitten willen we per sé niet.”

Dit laatste sluit aan bij de gedachte van het college. De padvind-ers zullen in ieder geval zo-wel letterlijk als figuurlijk snel uit de kou geholpen moeten worden.

*Veel geklets en weinig daaden
Heeft nog geen mens ooit goed gedaan
It kan alleen het vertrouwen schaden
Maar niemand heeft daar toch iets aan.*

REACTIE LOCO-BURGEMEESTER VERHOEF:

'Wij sturen geen vereniging weg zonder een alternatief'

WOERDEN — „Wij zullen geen enkele vereniging wegsturen of zijn huisvesting ontnemen als er geen alternatief voorhanden is of geboden kan worden”. Een reactie van loco-burgemeester P. J. Verhoef van Woerden op het interview dat wij gisteren hadden met de heer Jaap Landman van de Albert Schweitzergroep.

De Albert Schweitzergroep zit al jaren met zijn huisvesting — de boerderij Houttuin Sluipwijk in de Middellandpolder — „omhoog” en zegt niet te weten waar het aan toe is en zonder enige houvast met betrekking tot een min of meer permanente behuizing de toekomst in te moeten.

„Ik hoop dat we hen die zekerheid op korte termijn kunnen geven”, stelt de heer Verhoef, inderdaad is er van de zijde van de horecawereld belangstelling voor de boerderij. Laten die bedrijven nu maar eens snel blijken hoe groot die belangstelling is.”

Profiteren

„Het geld dat wij dan voor de verkoop van Houttuin Sluipwijk ontvangen, willen we besteden voor jeugdactiviteiten en met name de Albert Schweitzergroep zal er ook van kunnen profiteren. Een suggestie zoals die gedaan is

door de heer Groen.” (KVP raadslid en fractiegenoot van de heer Verhoef. Red.)

„Vorig jaar waren er ook al horecabedrijven die er zich wilden vestigen. Het college heeft toen de boot afgehouden en de zaak weer even laten rusten omdat er geen bruikbaar alternatief aanwezig was.”

Alternatieven

De heer Verhoef: „Die alternatieven zijn er misschien nu wel. In B. en W. hebben we er een aantal op papier gezet. Een daarvan is een hectare grond, die we gereserveerd hebben, bij het sportcomplex Waardsedijk. Hier zouden verschillende jeugdactiviteiten gebundeld en enkele semi-permanente gebouwen gebouwd kunnen worden.

Op een zodanige manier dat er alle ruimte open blijft voor eigen

creativiteit van de zijde van de vereniging.”

„De Albert Schweitzergroep weet hier overigens al van, maar de padvinders hebben het min of meer afgewezen omdat dit problemen opleverde voor hun afdeling zeeverkenner, die dan wat je noemt „droog” zouden komen te liggen.

Die zeeverkenner maken de zaak toch niet eenvoudig, meent de heer Verhoef. „Als de Albert Schweitzergroep daaraan blijft vasthouden als alternatieven voor een ander clubhuis op tafel komen, kan het in de toekomst nog wel eens een problemen opleveren als de landjongens en de zeeverpunt uit willen blijven ondernemen.

Geestdorp

„Zo'n alternatief is bijvoorbeeld de boerderij van de familie De Wit op Geestdorp. Deze zaak is echter weer vertraagd doordat de kerngroep Staatsliedenkwartier bezwaren bij de Kroon heeft ingediend tegen onze bestemmingsplannen in die hoek omdat zij van mening zijn dat die invloed hebben op de toekomstige functie van de Cattenbroekerlaan voor het doorgaand verkeer.”

Terugkomend op Houttuin Sluipwijk stelt de loco-burgemeester: „Ik zie niet in dat de in de Middellandpolder gevestigde kantoren bezwaren zouden hebben tegen een jeugdhonk in die omgeving. Wat de kwaliteiten van de boerderij betreft dacht ik dat de bouwkundige kennis van de heer Groen wel zodanig is dat hij weet waarover hij spreekt.

Onze eigen gebouwendienst heeft zijn bezwaren in verband met de veiligheid trouwens onderschreven”.

Een positieve reactie, maar nog steeds geen zekerheid.

GOEDE DAAD VAN 'SCOUTS'

WOERDEN — Zeven padvinders uit het Engelse plaatsje Ilkeston in de buurt van Nottingham hebben in hun vakantie in Nederland een zeer goede daad verricht.

In de boomgaard van de heer A. G. A. Smorenburg aan de Cattenbroekerdijk in Woerden zijn ze gisteren bezig geweest met het knotten van wilgen. Een karwei waarmee de meesten niet bekend waren, maar dat hun goed afging.

De Engelse „scouts” zijn dezer dagen te gast bij vrienden van de Woerdense Albert Schweitzergroep. Leden van deze padvindersgroep hielpen uiteraard een handje bij het nuttige werk in de boomgaard.

Kerstnis + Oud en Nieuw 1975-1976:

beroeft v.d. Engelsen.

Engelse padvinders bezochten Woerden

WOERDEN — De stad Woerden mag dan goede vriendschapsbanden onderhouden met de Duitse stad Steinhagen, maar de Albert Schweitzergroep zoekt het de geheel andere kant uit. Deze nu nog in de Houttuin Sluipwijk gevestigde groep onderhoudt namelijk al enkele jaren bijzondere goede betrekkingen met een soortgelijke groep in Engeland in het plaatsje Ilkeston in de omgeving van Nottingham.

Niet vreemd

In 1972 brachten de Woerdenaren voor de eerste maal een bezoek aan de Engelse „scouts”. Het jaar daarna werd een tegenbezoek gebracht terwijl ook in 1974 over en weer bezoeken werden gebracht.

Uiteraard ontstaan er dan bijzondere vriendschapsbanden en de Albert Schweitzergroep stond dan ook helemaal niet vreemd te kijken toe zij enkele weken terug 't verzoek kreeg of acht Engelse scouts, veelal leiders van enkele groepen, rond de jaarwisseling opnieuw Woerden mochten bezoeken. De dag na de kerst arriveerde het achttal, in leeftijd variërend van 17 tot 23.

Amsterdam

Uiteraard werd in de boerderij de hernieuwde kennismaking een groot feest, terwijl het programma voor de komende week werd besproken. En dat was bij elkaar nog al wat. Er werden bezoeken gebracht aan Amsterdam, waar diverse gebouwen werden bezichtigd. „Het meest opvallende was wel”, aldus één van de Woerdense padvinders, „dat de Engelse vrienden met name in Amsterdam veel beter gebouwen en andere zaken herkenden dan wij.” Ook de heksenwaag werd bezocht, terwijl verschillende ritten werden gemaakt met de bus van de Engelsen.

Sporten

Vol lof waren de jongelui ook over de diverse sportvoorzieningen in Woerden. Met name het Batensteinbad werd veelvuldig bezocht en niet te vergeten de bowlingbaan. „We hebben verschrikkelijk genoten”, aldus één der bezoekers. „We zijn hier een week, maar komen twee weken tekort.” Zin om naar

huis te gaan? „O nee, beslist niet, maar we moeten nu eenmaal weer aan het werk, maar terug komen is er beslist bij.”

Wilgen knotten

Maar naast de vele bezoeken verrichtten de jongelui ook nog een goede daad

door samen met hun Woerdense vrienden vorige week vrijdag een deel van de dag zich bezig te houden met het knotten van wilgen. Dat gebeurde in de boomgaard van de heer A. G. A. Smorenburg aan de Cattenbroekerdijk. Uiteraard werd deze hulp door de heer Smorenburg bijzonder op prijs gesteld,

terwijl de jongelui een ervaring rijker werden. De jongste van het achttal daarover: „Ik vond het fantastisch. Ik wist geen eens wat knotwilgen waren, laat staan wat knotten was.”

Oliebollen

De oudejaarsavond werd bij één van de Woerdense padvinders thuis doorgebracht. Daarvoor hadden de jongelui in de boerderij zelf olieballen gebakken. Toen het gezelschap rond acht uur arriveerde bleek de eetlust nagenoeg verdwenen te zijn.

Vuurwerk

Maar de avond werd bijzonder gezellig. Vooral het vuurwerk maakten bijzonder veel indruk op de Engelse gasten. Allen Davis, de leider van de groep daarover: „Dat is iets wat wij in Engeland beslist met de nieuwjaarswisseling niet kennen. Ik geloof dat we maar moeten proberen dit ook in onze woonplaats in te voeren, want afgezien van de ongelukken die er natuurlijk kunnen gebeuren, is het toch wel bijzonder feestelijk.”

Op nieuwjaarsdag was het achttal samen met een aantal Woerdense vrienden tot verrassing van burgemeester J. Bos ook aanwezig op de receptie in het stadhuis.

Vorige week zaterdagmiddag kwam er een eind aan de vakantie, maar niet voordat zij samen met de Woerdenaren de boten van de verkeners met veel gejoel op het droge hadden gebracht en snel nog even het Batenstein werd bezocht. Rond zes uur vertrok het gezelschap, nagevuifd door hun Woerdense vrienden en uiteraard vriendinnen. Een afscheid waarschijnlijk niet voor lang, want zonder twijfel zullen Woerdenaren ook dit jaar Ilkeston weer weten te vinden.

Engelse padvinders brachten een bezoek aan Woerden. Samen met hun Woerdense vrienden werd kort voor de thuisreis een boot uit het water getrokken.

Pannenkoeken bakken !!

DE ALOUDE PADVINDERIJ MAG tegenwoordig scouting heten, er is nog altijd belangstelling voor het werk, dat Lord Baden Powell eens begon. De vorm van dit brok jeugdwerk, waarvan op de foto een actueel beeld uit Woerden, is in de loop der jaren wel veranderd.

Een groep Welpen vliegt over!

Van de welpen naar de Verdienners.

Hans v. Dijk, Kees Gerritsen, Hans Vermeulen.
(Reiding).

Friso dat karwei
sit trop

Aant Schreuder is ook

aan de beurt! Lijsen jongens!!!

En maar lelissen!

Oh, wak inkan we

lelissen!!

Wijzen!!!

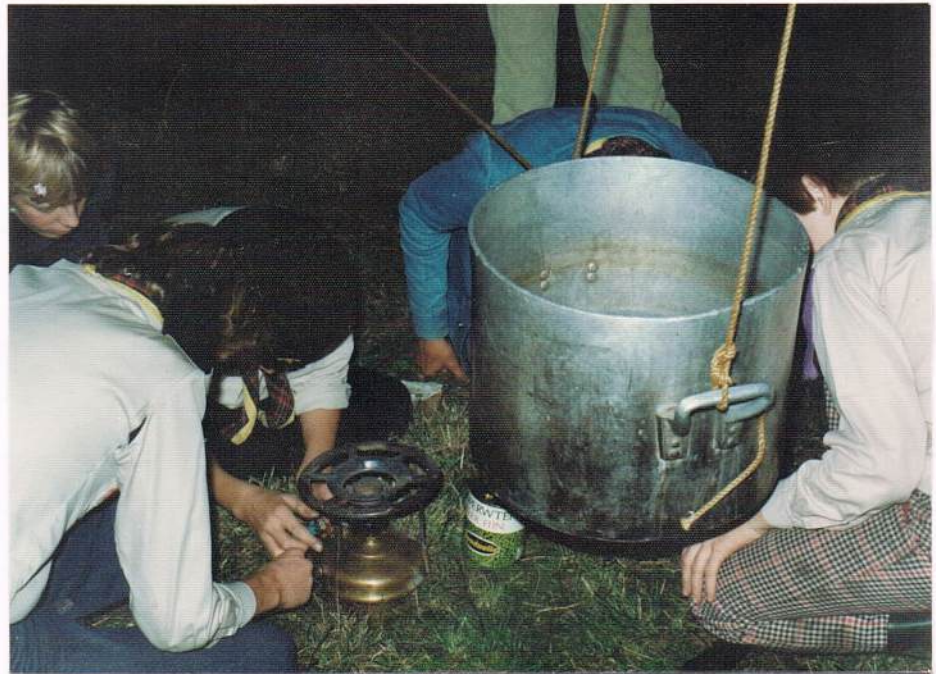

We zijn er bijna!!

Wie een vuurtje wil
stoken, sal eerst hout
moeten hakken

nog een primus
erby, dan sal
het best lukken

Installatie Peter v.d. Wal,

patrouille - leider v.d. Valken.

Frans Verhoeven,

patrouille - leider v.d.

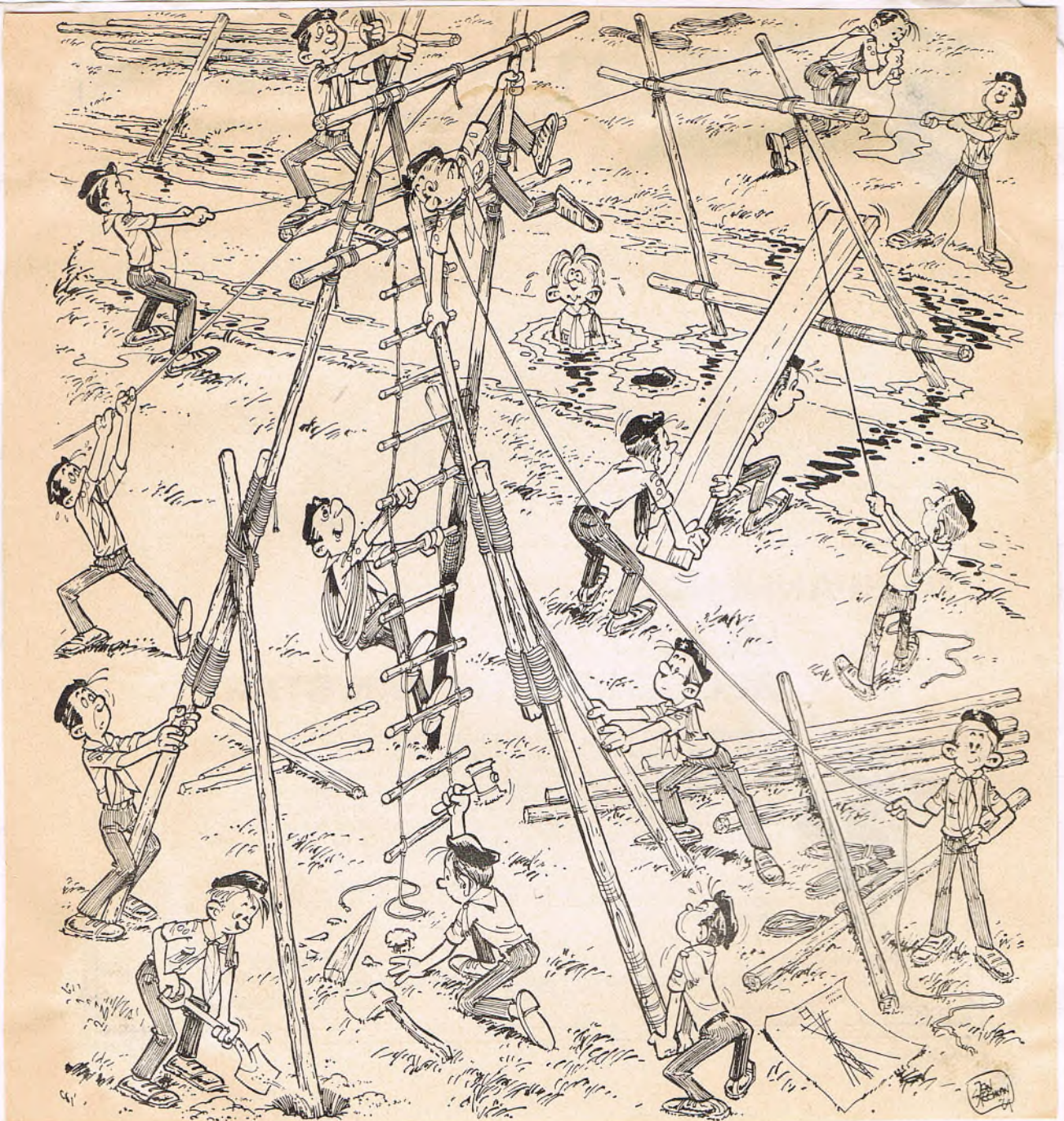
Bewers.

Johnny Mur,

Patrouille - leider v.d. Vossen.

Het moet eerst een troep zijn, wil het goed komen,
want: alle begin is moeilijk!

Peter v.d. Wal,

ass. pakruille - leider v.d.

Arenden.

Schets v.d. voorgevel v.d. boerderij.
Zo was het. Wat krijgen we nu?